

Dosarul nr. 3-54/21 (2-21065718-02-3-04052021)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău
HOTĂRÎRE
În numele legii

9 decembrie 2021
Chișinău

mun.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, judecătorul Bostan Angela
Judecătorii Negru Veronica și Dașchevici
Grigore
Grefier Croitor Olesea

Examinînd, în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****avel către Consiliul Superior al Procurorilor privind contestarea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Istoria nelitigioasă a procedurii, la acțiunea înaintată de Volcovschi Ion:

La 30.04.2021, *****avel a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea în contencios administrativ, înaintată către Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea, în tot, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 01.04.2021 (inclusiv opiniile separate), privind admiterea contestației inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor *****, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/2020 din 30.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată *****, prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, ca ilegală și neîntemeiată; menținerea hotărârii Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr.3-151/2020 din 30.12.2020 prin care a fost încetată procedura în privința procurorului ***** pe motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

Expunerile litigioase și aspectele de drept ale reclamantului:

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, prin hotărârea nr.3-151/2020 din 30.12.2020, Colegiul de disciplină și etică a dispus încetarea cauzei disciplinare pornite de către Inspekția procurorilor în baza sesizării procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, aferent informațiilor publicate în mass-media, în cauza penală nr.*****, precum și sesizării procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, aferent adresărilor învinuitelor ***** și ***** în cauza penală nr.*****, în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău *****, pentru comiterea în cadrul efectuării urmăririi penale în cauzele menționate a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, deoarece nu a constatat aceste abateri disciplinare.

La 01 aprilie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor, în ședință închisă, a examinat contestația inspectorului din cadrul Inspekției procurorilor *****, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/2020 din 30.12.2020, inclusiv administrând și cercetând noi probe, contrar legislației pertinente în vigoare, care nu au fost cercetate de organul competent, Colegiul de disciplină și etică, specializat în cercetarea și adoptarea deciziilor în cauzele disciplinare, decizii care pot fi menținute de către Consiliul Superior al Procurorilor, în calitate de organ ierarhic superior, sau anulate și restituite Colegiului de disciplină și etică, pentru cercetare suplimentară, administrare și cercetare de noi probe și înlăturare a omisiunilor constatate.

Prin hotărârea din 01.04.2021, Consiliului Superior al Procurorilor s-a decis admiterea contestației menționate, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/2020 din 30.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată *****, a adoptat o nouă hotărâre prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură și a dispus aplicarea în privința acestuia a sancțiunii disciplinare – muștrare.

Invocând prevederile art.36 alin.(2) și art.38¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, menționează reclamantul că, Colegiul de disciplină și etică, care este unicul organ abilitat cu competența specializată de a examina în fond procedurile disciplinare, a dispus încetarea procedurii disciplinare, pornite de către Inspekția procurorilor, în baza sesizărilor procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale ***** și procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale

*****, în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău *****, din motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

În cadrul ședințelor Colegiului de disciplină și etică au fost administrate și cercetate toate probele utile, pertinente și concludente, prin care s-a constatat lipsa atât a faptelor săvârșite cu intenție, cât și a celor săvârșite cu neglijență gravă de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, *****.

Menționează reclamantul că, angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și consecințe, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul de disciplină și etică a reținut că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanta de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale unei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor.

Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Mai mult ca atât, în raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul a reținut că Inspekția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare pune în discuție însuși modul de interpretare a unei norme de drept, în speță a art.281 din Codul de procedură penală, de către procurorul de caz și raționamentul logico-juridic al acestuia, aspecte care, însă, nu pot forma obiectul unei verificări disciplinare, acestea putând fi cenzurate doar în cadrul controlului ierarhic și în căile de atac.

În această ordine de idei, Colegiul a constatat că abordarea Inspekției procurorilor vis-a-vis de modul de întocmire de către procuror a actului de acuzare și de plenitudinea urmăririi penale într-o speță concretă (caracterul superficial al urmăririi penale, insuficiența probelor pentru incriminarea comiterii infracțiunii...ordonanțele de punere sub învinuire sunt formale și nu cuprind toate date necesare etc.), deci de analiză a legalității unei ordonanțe emise de procuror se prezintă a fi contrară atribuțiilor funcționale ale Inspekției și se substituie, practic, unei instanțe de control judiciar.

Răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția intermediară adoptată într-o cauză instrumentată, urmînd a

fi legată doar de respectarea de către procuror a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Simplul fapt că o hotărîre a procurorului, adoptată în cursul procesului penal este supusă criticii, inclusiv în instanța de judecată, nu prezumă că procurorul de caz a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Indică că, exeritarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de efectuare a urmăririi penale în cauzele respective de către procurorul ***** nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale a procurorului, art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, excluzând această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, în cadrul controlului judiciar, exercitat în final de instanța de judecată, prin soluție definitivă, iar analiza legalității și temeiniciei ordonanțelor criticate presupune exercitarea unor prerogative jurisdicționale, care includ în mod necesar capacitatea de a decide pe baza unor norme de drept și în cadrul unei proceduri organizate asupra unei situații de fapt și de drept, care intră în competența sa, cu respectarea principiului statului de drept inerent sistemului Convenției Europene a drepturilor omului și Protocoloalelor sale adiționale.

În acest sens, Colegiul a accentuat că o formă a controlului judiciar, în acord cu prevederile art.300 din Codul de procedură penală, s-a realizat în cadrul cauzelor penale analizate, prin autorizările acțiunilor procesuale de către instanța de judecată, inclusiv autorizarea perchezițiilor efectuate în privința învinuiților ***** și *****, care au confirmat legalitatea acestor acțiuni. Iar faptul că, în cadrul acestor acțiuni procesuale nu au fost depistate obiectele materiale ale infracțiunilor comise, nu pot duce la concluzia că nu erau necesare de efectuat acțiunile în cauză sau că s-ar fi efectuat cu încălcarea prevederilor legale.

La fel menționează că, o formă a controlului judecătoresc, care s-a realizat în cadrul cauzelor penale analizate, se manifestă prin emiterea mandatelor de arest, ca urmare a demersurilor înaintate în acest sens de procurorul *****, precum și refuzul de a se emite astfel de mandate în cazurile în care instanța de judecată a stabilit lipsa probelor care dovedesc necesitatea aplicării lor, iar acest fapt nu presupune admiterea de către procurorul ***** a unor încălcări de ordin disciplinar în contextul înaintării demersurilor de aplicare a măsurilor procesuale în cauză.

Cu referire la pretențiile invocate în sesizare, precum că nu ar corespunde exigențelor ordonanțele de punere sub învinuire înaintate învinuiților în cauzele analizate, Colegiul a constatat că acestea erau inițiale, adoptate reieșind din circumstanțele și probele acumulate la acel moment, care ulterior urmau a fi completate sau schimbate, or în general adoptată soluția de scoatere de sub urmărire penală, în acest sens relevante fiind recomandările conținute în Hotărârea

Plenului CSJ "Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penal" din 04.07.2005, potrivit căroră, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, învinuit este un act procedural este un procedeu legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine însăși, punerea persoanei sub învinuire nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

În contextul dat, Colegiul a stabilit că ordonanțele de punere sub învinuire au fost adoptate de procurorul *****, în cadrul cauzelor penale menționate, în corespundere cu rigorile prevăzute de art.281 din Codul de procedură penală, reieșind din probele acumulate la acel moment și intima lui convingere, urmînd ca, în acord cu prevederile art.19 din Codul de procedură penală, ca urmare a administrării tuturor probelor necesare în vederea stabilirii adevărului să adopte o soluție legală, în termen rezonabil, de scoatere de sub urmărire penală ori de trimitere cu rechizitoriu în instanța de judecată, atribuții de care a fost privat ca urmare a sistării delegării sale în PCCOCS și activității sale în calitate de procuror conducător al urmăririi penale în cauzele penale analizate.

Totodată, Colegiul a constatat că procedura de sancționare a procurorului urmează a fi realizată în strictă conformitate cu Constituția, Legea cu privire la Procuratură, Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor și Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016 (art.44 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură).

Astfel, legislația în vigoare prevede că procedura de sancționare disciplinară urmează a fi pornită doar în temeiul unei sesizări făcute de subiecții cu drept de inițiere a acesteia (art.43 din Legea cu privire la Procuratură), sesizarea urmînd să întrunească condițiile de formă și conținut, cu respectarea procedurii înregistrării și repartizării acestora (art.44-45 din Legea cu privire la Procuratură).

Prevederile legale menționate supra comportă un caracter imperativ. Astfel, contrar normelor menționate, procedura disciplinară în privința procurorului ***** avel a fost intentată în baza sesizărilor procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale ***** și procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, deși potrivit art.43 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, aceștia nu sunt subiecți de sesizare. Subiecți de sesizare conform normei enunțate sunt a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior

al Procurorilor; c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5); d) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate, aceasta fiind o listă exhaustivă.

Mai mult ca atât, nici Regulamentul Procuraturii, adoptat prin ordinul Procurorului General-interimar nr. 24/28 din 24.09.2016, în atribuțiile procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale, nu se conțin atribuții de sesizare a autorităților competente cu privire la inițierea procedurii disciplinare pentru încălcările de lege, comise de către procuror.

Astfel, procurorii șefi-interimari ai Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale, puteau doar să raporteze printr-o notă informativă Procurorului General, care fiind subiect de sesizare conform Legii cu privire la Procuratură, era în drept să sesizeze (informeze) Inspecția Procurorilor și ultima în baza notei să se autosesizeze.

Mai mult ca atât, art.43 alin.(1) lit.d) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, subiect de sesizare este și Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate. În acest context, nici Legea cu privire la Procuratură și nici actele cu caracter normativ, adoptate în cadrul Procuraturii, nu prevăd posibilitatea ca Inspecția Procurorilor să facă careva controale, iar prevederea dată urmează a fi interpretată în sensul că, Inspecția procurorilor se poate autosesiza în rezultatul controalelor dispuse de către Procurorul General, situație care se aplică prezentei spețe.

Conform art.45 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratura, cap.5 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016, pct.40 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 și pct.7.4 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.19/35 din 29.07.2016 sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se depune la secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor. Sesizarea se înregistrează și se transmite la Inspecția procurorilor în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare.

Conform art.42 din Legea cu privire la Procuratura și pct. 41 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, prevede că procedura disciplinară începe de drept în momentul sesizării și include următoarele etape:

a) depunerea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară;

b) verificarea sesizării de către Inspekția procurorilor, reglementată prin Regulamentul inspekției procurorilor;

c) examinarea cauzei disciplinare de către Colegiu;

d) adoptarea unei hotărâri pe cauza disciplinară.

Conform art.43 din Legea cu privire la Procuratura și pct.42) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Inspekția procurorilor poate înainta sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, comisă de procuror, fie ca rezultat al controalelor efectuate, fie cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute, fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, ori în baza informațiilor difuzate de mass-media sau de alte surse de informare.

Doar după înregistrarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, pretins a fi săvârșită de procurorul *****, în Secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor și, doar, după repartizarea ei în modul corespunzător Inspekției procurorilor, aceasta putea să purceadă la verificarea sesizării cu privire la faptele ce pot constitui abatere disciplinară. Or, numai președintele Consiliului Superior al Procurorilor sau membrul Consiliului care asigură interimatul funcției, poate decide transmiterea sesizării către Inspekția procurorilor sau, după caz, către alte organe competente (pct.5.5 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016).

Mai mult ca atât, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016 (Anexa nr.1) a fost aprobat și modelul (cu stabilirea elementelor obligatorii) căruia o sesizare cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror urmează să îi corespundă. Or, studiul materialelor cauzei disciplinare nu a relevat existența unui astfel de act, deși, practica stabilită în materie disciplinară atestă conformarea titularilor acțiunii disciplinare modelului sesizării aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor menționată supra.

În acest sens, Colegiul menționează prevederile art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, conform căroră procedura disciplinară privind procurorii urmează să se desfășoare cu respectarea principiului legalității. Or, după cum rezultă din materialele examinate, atât declanșarea procedurii disciplinare, cât și verificările efectuate cu această ocazie, au fost îndeplinite în afara dispozițiilor legale.

Colegiul constată că, a ignora deficiențele menționate supra, ar echivala cu nerespectarea, în privința procurorului vizat, a condițiilor obligatorii pentru angajarea răspunderii sale disciplinare.

Nu se pot conferi competențe altor autorități în această materie, respectiv Inspecției procurorilor sau Colegiului de disciplină, aceste aspecte fiind susceptibile de analiză numai în cadrul controlului ierarhic și jurisdicțional.

Colegiul consideră că procurorii, de rînd cu judecătorii, trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă.

Or, conform art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul a reținut, raportat la aspectele detaliate anterior, că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare.

Or, Colegiul reține că procurorul ***** nu a acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că procurorul ***** a acționat conform atribuțiilor funcționale și Legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură).

La fel, conform art.27 CPP, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

În acest context, consider că sunt relevante și aplicabile constatările operate în Hotărîrea Curții Constituționale privind excepția de necostituționalitate a unor prevederi din codul de procedură penală (intima convingere a judecătorului) din 22 mai 2017, potrivit căreia au fost recunoscute constituționale: - sintagma „și propriei convingeri” din alineatul (2) al articolului 26; - sintagma „judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere” din alineatul (1) al articolului 27; - sintagma „reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri” din alineatul (2) al articolului 101 CPP.

Prin urmare, în Hotărîrea menționată, Curtea a reținut că principiul independenței judecătorilor, care se referă și asupra procurorilor și persoanelor care efectuează urmărirea penală presupune că aceștia trebuie să ia decizii în deplină

libertate și să acționeze fără restricții și fără a fi obiectul unor influențe, presiuni, amenințări sau intervenții nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea cărei persoane vin și sub ce motiv.

Astfel, prin hotărîrea Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr.3-151/2020 din 30.12.2020, a fost încetată procedura în privința procurorului *****, conform art.51 alin.(1) lit.d) din Legea cu privire la procuratură, pe motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

Nefiind decord cu decizia menționată, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor *****, contrar prevederilor imperative ale art.85 alin.(3) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, potrivit căroră, hotărîrile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora, la 05.01.2021, a depus contestație împotriva hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr.3- 151/2020 din 30.12.2020 și a solicitat casarea acesteia și atragerea procurorului ***** la răspundere disciplinară, în mod tardiv, după expirarea termenului de contestare, acesta expirînd la data de 04.01.2021, zi lucrătoare.

În motivare, inspectorul arată că prin acțiunile intenționate ale procurorului ***** au fost aduse prejudicii drepturilor părților în dosar și imaginii Procuraturii, însă, nici în cadrul procedurii disciplinare, nici la examinarea acesteia în Colegiul de etică și disciplină sau Consiliul superior al Procurorilor, nu a fost invitată nici o parte pe dosar ca să explice care anume drepturi și cum anume acestea au fost încălcate de procuror, precum și, în ce mod a prejudiciat imaginea Procuraturii.

Iar privitor la faptul că a fost încălcată procedura de autosesizare, înregistrare și examinare a respectivei proceduri disciplinare în privința lui *****, inspectorul s-a limitat doar la aceia că prin aceste acțiuni, drepturile procurorului *****, nu au fost lezate, asta deși în Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Procurorilor, aprobat la 29.07.2016 prin Ordinul 19/35, în capitolul VII, este expres indicat că “Procedura disciplinară începe de drept în momentul sesizării”.

Altfel spus, nu este sesizare, nu poate exista procedură, indiferent dacă aceasta afectează dreptul său ca procuror sau nu.

La rîndul său Consiliul Superior al Procurorilor, fără o motivație plauzibilă, contrar legislației în vigoare și practicii judiciare pertinente, a admis examinarea unor presupuse probe suplimentare (audierea procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Geneale ***** și procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Geneale *****), care nu au fost cercetate și examinate de către organul specializat de examinare a procedurilor disciplinare în fond, Colegiul de disciplină și etică, iar

ulterior, a admis contestația și a constatat admiterea presupuselor abateri disciplinare de către procurorul subsemnat.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 01.04.2021 a fost admisă contestația Inspecției Procurorilor la hotărârea nr. 3-151/2020 din 30 decembrie 2020, iar procurorului ***** i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de mustrare.

Susține reclamantul că, decizia anulată a Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, este una legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu normele imperative ale legislației pertinente în vigoare, după o examinare multilaterală și sub toate aspectele ale circumstanțelor cauzei.

În continuare, reclamantul a redat textul explicațiilor oferite Inspecției procurorilor și Colegiul de disciplină și etică. Astfel menționează reclamantul că, constatările presupus a fi încălcări grave de procedură, care, din punctul de vedere părțitor, eronat și lipsit de sens legal al Inspecției procurorului, pot constitui abateri disciplinare, invocate în sesizarea procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Geneale ***** , aferent informațiilor publicate în mass-media, în cauza penală nr.***** , precum și în sesizarea procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Geneale ***** , aferent adresărilor învinuitelor ***** și ***** în cauza penală nr.***** , au fost materializate ilegal și neîntemeiat prin decizia contestată a Consiliul Superior al Procurorilor din 01.04.2021.

Atât la pornirea urmăririi penale, cât și ulterior în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală verificată, potrivit sesizării menționate, organul de urmărire penală și procurorul conducător al grupului de urmărire penală subsemnat a respectat întocmai normele imperative ale legislației în vigoare, ale Codului de procedură penală, Legii cu privire la secretul de stat, Legii privind activitatea specială de investigație, actele departamentale, precum și alte acte normative în vigoare, coroborate cu practica cu titlu de recomandare de aplicare a normelor juridice în sistemul de drept, în special în conformitate cu hotărârile explicative ale Plenului CSJ a RM.

Indică că, prin ordinul Procurorului General nr.1850-p din 09 decembrie 2019 a fost delegat în cadrul PCCOCS, începând cu 12.12.2019.

La data de 17.09.2020, prin ordinul Procurorului General, i-a fost sistată forțat delegarea, deși se afla în concediu de boală, fiind internat în spital ca rezultat al infectării la data 01.08.2020 cu COVID 19, iar la serviciu a revenit la data de 17.10.2020, deja în Procuratura mun.Chișinău, adică peste două luni jumătate.

Subliniază și faptul că de la începutul lunii martie 2020 și pînă la sfîrșitul lunii mai 2020, datorită pandemiei COVID nu s-a activat.

Astfel, din acest motiv, la data solicitării la control a cauzei penale nr.***** pentru control, august-septembrie 2020, fiind prezentată de alți procurori membri

ai grupului de urmărire penală, nu a avut posibilitatea reală de a verifica cele 301 Volume ale acestei cauze penale, deși aceasta se afla încă în lucru, urmînd a fi efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigație, verificate toate versiunile invocate și identificați toți făptuitorii, iar ulterior, după administrarea tuturor probelor, la finisarea urmăririi penale, materialele acumulate urmau să fie verificate, sistematizate, cusute și numerotate în volume și prezentate pentru luarea cunoștinței, conform art.293 din Codul de procedură penală.

În același context, declară că, de la bun început, toate cauzele conexe la cauza penală nr.*****, deși urmărirea penală nu era încă finisată, au fost structurate în mod cronologic, după vechimea pornirii cauzelor penale, fiind păstrate integral, conform numărului de ordine atribuit.

Mai mult decît atît, despre efectuarea controlului dat nu a cunoscut, nefiindu-i adusă la cunoștință o astfel de dispoziție or plîngere, pentru a face explicațiile de rigoare.

Faptul că acest control a fost efectuat în rezultatul autosesizării din presă a Procurorului General la 18.08.2020, a aflat din conținutul sesizării adresate Inspecției Procurorilor, control pornit contrar legislației interne și internaționale în vigoare, deoarece deja fusese anterior cercetat (caz judecat) de către Procuratura Anticorupție, prin adoptarea unei soluții de refuz în pornirea urmăririi penale, la sesizarea scrisă a învinuitului ***** și avocatului acestuia Chișcă Maxim, depusă încă la 15.07.2020, pe aceleași presupuse fapte de corupție, chipurile comise de reclamant, care de fapt constituie un denunț și declarații intenționat minciunoase, învinuire despre săvîrșirea unei infracțiuni grave.

Astfel, prin ordonanța procurorului-șef interimar al PCCOCS- Ion Caracuian din 26.12.2019 a fost inclus în componența grupului de urmărire penală în cauza penală nr.*****, în calitate de procuror conducător, care fizic se afla la ofițerul de urmărire penală din cadrul PCCOCS- Sergiu Mitrofan, membru al grupului de urmărire penală în cauza dată, care se ocupa inclusiv de aranjarea, sistematizarea și coaserea actelor procedurale efectuate în volume separate, cauza aflîndu-se de fapt în procedura acestuia și procurorului din cadrul PCCOCS- ***** de la preluarea urmăririi penale la 01.02.2019, de către Procurorul General al Republicii Moldova, din cauza penală nr.*****, expeditată în adresa Procuraturii Generale de către Departamentul de Anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Federației Ruse, în privința lui ***** și altor membri ai organizației criminale conduse de acesta, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost săvîrșite infracțiunile prevăzute de ***** , pe faptul că în perioada iunie - august 2012 *****și o persoană neidentificată, aflîndu-se pe teritoriul mun.Chișinău au convenit asupra creării și conducerii unei asociații (organizații) criminale, prin reuniune de grupuri criminale organizate, cu scopul comiterii unor infracțiuni grave și deosebit de grave în vederea obținerii mijloacelor financiare și altor venituri materiale rezultate din

transportarea prin contrabandă a drogurilor (hașiș) în proporții deosebit de mari, din Spania pe următoarele trasee: Spania-Franța-Germania-Polonia-Letonia-Lituania-Federația Rusă; Spania-Franța-Germania-Polonia-Republica Belarus-Federația Rusă; Spania-Franța-Italia-Slovenia-Ungaria-România-Republica Moldova-Ucraina-Federația Rusă, pentru ulterioara înstrăinare ilegală a acestora pe teritoriul Federației Ruse.

La 09.01.2020 la cauza penală dată au fost conexe cauzele penale: nr. 2020678003, în care urmărirea penală a fost pornită la 09.01.2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost comise infracțiunile prevăzute de ***** din Codul penal, pe faptul punerii în circulație ilegală a drogurilor, prin procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea, drogurilor în scop de înstrăinare, de către membrii unei organizații criminale, în proporții deosebit de mari, pe faptul contrabandei cu droguri și mijloace financiare săvârșite de către membrii unei organizații criminale în proporții deosebit de mari, precum și pe faptul căutării și angajării de membri în organizația criminală, fie ținerea de adunări ale membrilor ei, fie crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, fie înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, fie organizarea culegerii de informații despre potențialele victime și despre activitatea organelor de drept, fie coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale sau infractori aparte din țară și din străinătate și cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 12.03.2014 de Procuratura mun.Chișinău, în temeiul unei bănuieli rezonabile că au fost săvârșite infracțiunile prevăzute de ***** din Codul penal, în privința membrilor unei grupării criminale implicate în punerea în circulație ilicită a drogurilor în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, precum și pe faptul trecerii prin contrabandă a drogurilor în proporții deosebit de mari peste frontiera de stat a R.M., tăinuindu-le de controlul vamal în scopul realizării acestora.

Ulterior, din motiv că în privința liderului criminal al acestei organizații criminale, ***** , urmărirea penală a fost finisată și, din motiv că acesta era arestat, se impunea trimiterea acestei cauze penale cu rechizitoriu în instanța de judecată, la 09.01.2020, prin ordonanță, a dispus disjungerea din cauza penală nr.***** a cauzei penale nr.***** , în privința faptelor de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de ***** de către membrii asociației (organizației) criminale.

Ulterior, la 09.01.2020, la cauza penală nr.***** a fost conexată cauza penală nr.***** , în care unânțirea penală a fost pornită la 10.07.2015, de către organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost comisă infracțiunea prevăzută de ***** din Codul penal, la care au fost conexe anterior cauzele penale: nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 03.05.2016, de către organul de urmărire penală DGUP a IGP a MAI, în temeiul

unei bănuielei rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de ***** din Codul penal; ***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 27.07.2017, de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul unei bănuielei rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de ***** din Codul penal; ***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 20.02.2018, de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul bănuielei rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de ***** din Codul penal și cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost disjunsă la 31.12.2014, din materialele cauzei penale nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită de organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul bănuielei rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de ***** din Codul penal, pe faptul punerii în circulație ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari în scop de înstrăinare, la care anterior a fost conexată cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 02.12.2015, de către organul de urmărire penală al DGUP a IGP, în temeiul unei bănuielei rezonabile că a fost comisă infracțiunea prevăzută de a***** din Codul penal, cauza penală nr.2015928476, în care urmărirea penală a fost pornită la 23.12.2015, de către Procuratura Generală, în temeiul bănuielei rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de ***** din Codul penal, cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită în temeiul unei bănuielei rezonabile că au fost comise infracțiunile prevăzute de art.217 alin.(4) lit.lit.b), d) și ***** din Codul penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor și contrabandă cu droguri săvârșită de către gruparea condusă de către cet.***** , care acționa în coordonare cu organizația criminală „*****”, condusă de către cet.*****.

La 27.04.2020 la cauza penală nr.***** a fost conexată cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 30 iunie 2016, în temeiul unei bănuielei rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la ***** din Codul penal, pe faptul acțiunilor ilegale ale unui grup criminal organizat, specializat în punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor cu scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, la care anterior a fost conexată cauza penală nr.2016670300, în care urmărirea penală a fost pornită la 06 decembrie 2018, de către PCCOCS, în temeiul bănuielei rezonabile privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute la ***** din Codul penal, pe faptul că în perioada de timp cuprinsă între 01.07.2017 - 31.08.2017, membrii subdiviziunii structurale criminale date, face parte din asociația (organizația) criminală, condusă de cet.***** , lider al căreia este ***** , folosind automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** , au adus din Spania, introducând pe teritoriul Republicii Moldova, tănuind de controlul vamal, prin ascundere într-un loc special amenajat și anume în rezervorul pentru combustibil al mijlocului de transport menționat, droguri, de tip hașiș, în proporții deosebit de mari, după care folosind un alt

automobil de model „V*****” cu ***** , au scos drogurile menționate mai sus, de pe teritoriul Republicii Moldova, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere într-un loc special amenajat și anume în rezervorul pentru combustibil al mijlocului de transport menționat și le-au introdus pe teritoriul Federației Ruse, pentru comercializare.

La 27.04.2020 la cauza penală nr.***** a fost conexată cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost pornită la 27.03.2020 de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de ***** din Codul penal, pe faptul circulației ilegale a drogurilor, care se caracterizează prin procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea drogurilor în scop de înstrăinare, de către o organizație criminală, în proporții deosebit de mari; ***** din Codul penal, pe faptul contrabandei cu droguri și mijloace financiare săvârșite de către o organizație criminală în proporții deosebit de mari; ***** din Codul penal, pe faptul spălării banilor, convertirea sau transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; tănuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transmiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; săvârșite de o organizație criminală; art.284 alin. (1) din Codul penal, pe faptul de căutare și angajare de membri în organizația criminală, fie ținerea de adunări ale membrilor ei, fie crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, fie înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, fie organizarea culegerii de informații despre potențialele victime și despre activitatea organelor de drept, fie coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale sau infractori aparte din țară și din străinătate, la care anterior a fost conexată cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a pornită la 16 februarie 2016, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de ***** din Codul penal, la care anterior a fost conexată cauza penală nr.***** , în care urmărirea penală a fost preluată la 27 septembrie 2019, de către Procurorul General al Republicii Moldova, din cauza penală nr. ***** , fiind pornită de către Direcția de Anchetă a regiunii Grodzensk a Republicii Belarus, în privința cetățenilor Republicii Moldova: ***** , ***** ***** , învinuiți de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de ***** ; ***** in Codul penal, pe faptul că începând cu anul 2012, cetățenii Republicii Moldova, ***** și Stegărescu Simion, cetățeanul Regatului Spaniei, ***** și alte persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, au creat și condus o organizație (asociație) criminală

internațională, formată din reuniuni a unor grupări criminale create și organizate de sine stătător, cu conducători și membri proprii, avînd scopul îmbogățirii ilicite, prin primirea de beneficii materiale din vînzarea sistematică a drogurilor de tip - Hașiș, în proporții deosebit de mari în Federația Rusă și care activa pe teritoriul Regatului Maroc, Regatul Spaniei, Republicii Polonă, Republicii Lituaniene, Republicii Belarus, Republicii Moldova, Ucrainei și altor țări.

În cadrul urmăririi penale s-a constatat că cet.*****, alias „*****”, avînd intenția să creeze o comunitate criminală stabilă, care să activeze o perioadă îndelungată de timp, cu un înalt grad de organizare și să coordoneze cu acțiunile acesteia, începînd cu anul 2004, a atras de partea sa mai mulți partinitori și a întemeiat o organizație criminală, compusă din reuniuni de grupări criminale cu o construcție ierarhică și cu o concepție unică de activitate, divizînd între membrii organizației criminale funcțiile de asigurare și administrare a intențiilor criminale ale acestei asociații, în scopul de a acumula ilicit surse bănești, ca rezultat al comercializării drogurilor, le-a stabilit scopurile activității și anume acumularea mijloacelor financiare și materiale a organizației, manifestate prin comiterea infracțiunilor de contrabandă și circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, precum și a altor infracțiuni, în vederea creării de fonduri bănești pentru organizație, rezultate în special din transportarea prin contrabandă a drogurilor (hașiș) în proporții deosebit de mari din Spania pe următoarele trasee: Spania-Franța-Germania-Polonia-Letonia-Lituania-Federația Rusă; Spania-Franța-Germania-Polonia-Republica Belarus-Federația Rusă; Spania-Franța-Italia-Slovenia- Ungaria-România-Republica Moldova-Ucraina-Federația Rusă, pentru ulterioara înstrăinare ilegală a acestora pe teritoriul Federației Ruse.

Începînd cu anul 2012, ca rezultat al curmării activității infracționale a asociației criminale date de organele de drept ale Federației Ruse, Republicii Belarus și Republicii Moldova au fost depistate și ridicate droguri (hașiș) în proporții deosebit de mari, peste 1600 kg.

Astfel, consideră neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că efectuarea urmăririi penale sub conducerea procurorului conducător al grupului de urmărire penală *****, aproximativ 5 luni (perioadă în care au fost percheziționați, reținuți și arestați 23 membri ai acestei grupări criminale) are un caracter îndelungat, indicînd perioada aflării cauzei penale date în procedura altor procurori, mai mult de 5 ani, deși, pe parcursul a celor 5 ani de urmărire penală, în privința mai multor membri ai acestei organizații criminale, inclusiv liderului criminal al acesteia *****, au fost trimise cu rechizitoriu în instanța de judecată, pentru examinare în fond, cauze penale disjuncte separat, pe anumite episoade.

Totodată, este relevant și faptul că, datorită pandemiei COVID, activitatea organului de urmărire penală în cauza dată a fost practic sistată în perioada lunilor martie-mai 2020, adică efectiv s-a efectuat urmărirea penală în cauza dată în perioada lunilor decembrie 2019-februarie 2020 și iunie-iulie 2020, perioadă în care a fost efectuat un volum imens de măsuri speciale de investigație și acțiuni de urmărire penală, îndreptate spre aflarea adevărului, deconspirarea activității organizației criminale date.

Consideră neîntemeiată și constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că la conexarea cauzelor penale date nu au fost respectate prevederile legale de atribuire numărului de ordine.

Deși, în Codul de procedură penală nu există careva norme imperative care ar reglementa „instituiția atribuirii numărului de ordine unei cauze penale conexe”, la dispunerea conexării cauzelor penale menționate, a fost păstrat numărul de ordine atribuit cauzei penale nr.*****, preluate din Federația Rusă, adică nr.***** și ulterior numărul de ordine a cauzei penale disjuncte din aceasta cu nr.*****, pe motiv că urmărirea penală în cauza preluată nr.***** a fost pornită cel mai devreme, la 23.02.2014, or, potrivit prevederilor art.17 al Anexei nr.2 la Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, cauzei conexe i se va atribui numărul de ordine al cauzei începute mai devreme.

În același context, urmărirea penală în cauza penală preluată de la organele de drept ale Federației Ruse în cauza nr.*****, a fost pornită și efectuată în privința întregii activități ilegale ale organizației criminale date, pe toate capetele de acuzare (un spectru mai larg de cercetare), iar cauzele penale conexe la aceasta, pe lângă faptul că au fost pornite mai târziu, au fost pornite și efectuate pe anumite episoade în parte, acestea constituind deja obiectul cercetării în cauza nr.*****, la care au fost conexe.

În consecință, consideră că nu poate constitui abatere disciplinară faptul atribuirii numărului de ordine unor cauze penale conexe, pe lângă motivele expuse mai sus, acest fapt nu produce careva efecte juridice și nu are importanță la efectuarea urmăririi penale în continuare în cauza penală dată.

Susține reclamantul că, este neîntemeiată și critica adusă conținutului ordonanțelor de punere sub învinuire înaintate lui ***** și *****, fiind invocat formal că acestea nu corespund cerințelor prevăzute în art.281 din Codul de procedură penală, chipurile fără a specifica rolul acestora la săvârșirea infracțiunilor incriminate, precum și nefiind indicate unele elemente care formează actul de acuzare.

În acest sens, consideră că ordonanțele de punere sub învinuire, înaintate lui ***** și ***** și altor făptuitori în cauza penală dată corespund cerințelor imperative invocate în art.281 din Codul de procedură penală, în conținutul

acestora fiind invocate atât modul de creare a organizației criminale date, formată din cel puțin 7 subdiviziuni criminale, conduse de anumiți lideri criminale, precum și rolul fiecărui făptuitor, atribuțiile acestora acordate de liderii organizației criminale date, modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunilor date, intenția unică a acestora fiind de a comite infracțiuni prin participație, sub forma organizației criminale, cât și elementele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor.

În același context, consideră neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că unele fapte incriminate învinuitului *****, în actul de învinuire înaintat de către procurorul subsemnat, se regăsesc în actul de acuzare înaintat acestuia de către procurorul *****, cauza fiind trimisă cu rechizitoriu în instanța de judecată, invocând neîntemeiat încălcarea prevederilor art.22 din Codul de procedură penală.

Astfel, prin simpla comparație a episoadelor incriminate acestui învinuit, conform actelor de acuzare menționate, acestea nu se regăsesc.

Or, potrivit rechizitoriului cauzei penale nr.***** lui ***** îi sunt incriminate săvârșirea infracțiunilor prevăzute de: art.284 alin.(1) din Codul penal, adică participația la crearea unei organizații criminale și organizarea activității acesteia; art.217¹ alin.(4) lit.lit.b) și d) din Codul penal, un singur episod depunere în circulație a drogurilor, din 25 ianuarie 2014, șofer reținut *****, fără a-i incrimina acestuia și contrabanda cu această cantitate de droguri și art.art. 47, 248 alin. (5) lit.b), d) din Codul penal, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valutei, prin nedeclarare, de către mai multe persoane care activează în cadrul unei organizații criminale, în proporții deosebit de mari.

Pe când, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 26.05.2020, înaintată de către procurorul *****avel, lui ***** i-a fost incriminată doar săvârșirea infracțiunilor prevăzute de: art.217¹ alin.(4) lit.lit.b) și d) din Codul penal, pe mai multe episoade, altele decât episodul incriminat anterior de procurorul *****, din 25 ianuarie 2014, șofer reținut *****, precum și săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42, 47, 248 alin. (5) lit.b), d) din Codul penal, pe mai multe episoade, inclusiv pe episodul din 25 ianuarie 2014, șofer reținut *****, care anterior nu i-a fost incriminat lui *****, prin contrabandă.

Astfel, sunt lipsite de importanță ”pretențiile” invocate în sesizare, referitor la presupusa necorespondere a exigențelor înaintate, din punctul său de vedere, față de ordonanțele de punere sub învinuire înaintate învinuiților în cauza dată, relevante fiind aici recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție “Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale” din 04.07.2005, potrivit cărora, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț, învinuit este un act procedural este un procedeu legat de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine

însăși, punerea persoanei sub învinuire, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care vor avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Potrivit aceleiași Hotărâri, controlul judiciar al procedurii de urmărire penală constă în verificarea de către o instanță independentă și imparțială, sesizată în modul prevăzut de lege, a acțiunilor organului de urmărire penală și a organului care efectuează activitate operativă de investigație în scopul depistării și înlăturării încălcărilor drepturilor omului încă la faza de urmărire penală și asigurării respectării drepturilor, libertăților și a intereselor legitime ale participanților la proces și a altor persoane. Controlul judiciar al procedurii prejudiciare se efectuează de către judecătorul de instrucție, care activează în cadrul judecătoriilor, iar în cazurile prevăzute de lege - și de către instanța de recurs, care verifică legalitatea efectuării acestui control.

În contextul dat, conform art.281 din Codul de procedură penală, dacă procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei. Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Astfel, prin prisma prevederilor art.19 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală în continuare avea obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția învinuitului cît și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea, să administreze toate probele în vederea aflării adevărului în cauza dată, după care să adopte o soluție legală, în termen rezonabil, ori de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale și procesului penal dat, ori de trimitere cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru examinare în fond, atribuții de care a fost privat din cauze independente de voința sa și de „convingerea sa intimă” bazată pe aplicarea corectă a legislației.

Este neîntemeiată și contrară practicii judiciare, inclusiv internaționale, concluzia, făcută sub aspect depășit și abuziv al competenței de către procurorul, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că: „incriminarea capetelor de acuzare lui *****, prin prisma comiterii infracțiunii prevăzute de art.42, 47, 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal, este ilegală ”, punînd eronat și neîntemeiat la baza motivării opiniei sale, fără a avea dreptul de a se expune asupra fondului cauzei, inclusiv să facă analiza probelor administrate, precum că: ”unul din elementele specifice contrabandei constituie organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor”.

Astfel, potrivit probelor administrate în cadrul urmăririi penale în cauza penală dată s-a constatat că organizația criminală „*****”, lider al căreia este *****, alias *****, a fost creată și activează pe teritoriul RM, fiind formată în special din cetățeni ai RM, inclusiv ***** și *****, pentru a săvîrși, în scop de obținere a unui profit ilicit, infracțiuni legate de traficul ilicit internațional de droguri, circulația ilegală a drogurilor și contrabandă cu droguri în proporții deosebit de mari, infracțiuni care erau și sunt planificate și pregătite (uneltele) pe teritoriul RM (identificate și procurate mijloacele de transport în care au fost efectuate ascunzișuri special adaptate pentru transportarea camuflată a drogurilor, au fost racolate persoanele care au acceptat să transporte drogurile ș.a.), iar ulterior, transportarea drogurilor date din Spania în Federația Rusă, avea loc prin tranzitarea ilegală altor state, inclusiv și RM.

Astfel, activitatea organizației criminale date are un caracter transnațional de săvîrșire a infracțiunilor de trafic ilicit de droguri, scopul final fiind de a obține un profit ilicit, indiferent de traseele de transportare a drogurilor și țărilor traversate prin contrabandă.

În conformitate cu prevederile art.11 alin.(2) din Codul penal, cetățenii Republicii Moldova și apatrizii cu domiciliu permanent pe teritoriul Republicii Moldova care au săvîrșit infracțiuni în afara teritoriului țării sînt pasibili de răspundere penală în conformitate cu prezentul cod.

Totodată, conform art.12 alin.(2) lit.lit.a), b), c) și d) din Codul penal, (2) Locul săvîrșirii infracțiunii transnaționale se consideră atare dacă: a) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul Republicii Moldova și pe teritoriul a încă, cel puțin, unui alt stat, b) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul Republicii Moldova, dar o parte substanțială a organizării și controlului acesteia a avut loc într-un alt stat, și invers, c) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul Republicii Moldova, cu implicarea unui grup criminal organizat sau a unei organizații (asociații) criminale care desfășoară activitate infracțională în nuii mult de un stat, și invers; d) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul Republicii Moldova, dar are consecințe grave într-un alt stat, și invers.

Prin Decizia Curții Constituționale din 11.02.2019, a fost declarată inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a art.11 alin.(2) din Codul penal.

Mai mult decât atât, din motiv că membrilor acestei organizații criminale date, urma a le fi înaintate învinuiri, inclusiv săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.248 din Codul penal, din motiv că dispoziția acestui articol prevede expres locul săvârșirii acestei infracțiuni, adică organizarea trecerii prin contrabandă peste frontiera vamală a RM a drogurilor, în luna februarie 2020, de către Adjunctul Procurorului General Ruslan Popov a fost organizată o ședință a procurorilor specialiști în asistență juridică în domeniul asistenței juridice internaționale a Procuraturii Generale, *****, ***** s.a., iar ca rezultat a fost efectuată o analiză amplă a practicii judiciare la acest capitol, în special al recunoașterii hotărârilor altor state de către instanțele de judecată naționale, la incriminarea infracțiunilor prevăzute de art.248 din Codul penal al RM, deși acțiunile criminale săvârșite de cetățenii RM se manifestau prin traversarea prin contrabandă a drogurilor peste frontiera vamală a altor state.

Astfel, s-a concluzionat corectitudinea incriminării infracțiunilor prevăzute de art.248 din Codul penal al RM, inclusiv și din motiv că au fost identificate mai multe sentințe ale instanțelor judiciare din Federația Rusă, pronunțate în privința membrilor grupării criminale „*****” (șoferii care au fost reținuți cu droguri și condamnați, precum Ivanov Radu, Pletosu Ștefan, *****, ultimul fiind racolat de învinuitul ***** pe episodul incriminat acestuia.), care au fost recunoscute și încadrate în baza art.217¹ alin.(4) și 248 alin.(5) din Codul penal al RM.

Sustine reclamantul că este neîntemeiată și constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că prin comportamentul său, procurorul ***** avel ar fi încălcat cerințele Codului de etică al procurorilor la purtarea unor discuții telefonice cu învinuitul *****.

Astfel, un membru activ al organizației criminale date, „*****”, este ***** Nicolae, care începând cu anul 2012, a participat activ la săvârșirea infracțiunilor de punere în circulație ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari, precum și contrabandă ilicită cu droguri.

La 26.05.2020, cet.***** Nicolae a fost pus sub învinuire, acțiunile lui fiind calificate în conformitate cu art.42, 284 alin.(1), 42, 217¹ alin.(4) lit.lit.b) și d), art.42, 47, 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal și fiind audiat în calitate de învinuit nu și-a recunoscut vina.

În aceeași zi, învinuitul ***** Nicolae a fost reținut în mun.Chișinău la ora 12:35 min., iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 28.05.2020, demersul privind aplicarea arestului preventiv în privința acestuia a fost respins, care însă, a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.06.2020, în privința

învinuitului fiind aplicată măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 zile, din momentul reținerii, acesta urmînd a fi anunțat în căutare, nefiind cunoscut locul aflării.

În aceeași zi de 10.06.2020, fiind verificat la ambele domiciliu ce aparțin lui *****, din mun.Chișinău, str.Ginta Latină 11/3 ap.68 și c***** acesta nu a fost depistat, motiv din care, la 23.06.2020, la parvenirea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.06.2020 spre executare, în privința acestuia au fost dispuse investigații de căutare, actele necesare pornirii dosarului de căutare fiind trimise în adresa organului competent de efectuarea investigațiilor în acest sens la aceeași dată de 23.06.2020, iar la 16.07.2020 acesta a fost anunțat în căutare.

Anterior, la 21.06.2020, zi de duminică, aflîndu-se la domiciliu a fost contactat de către avocatul Maxim Chișcă, care l-a informat că are să-i spună o informație relevantă pentru cauza penală menționată.

Astfel, acesta i-a comunicat că la data de 10.06.2020, după examinarea recursului înaintat de *****avel și admis de instanță, privind aplicarea arestului în privința lui *****, de el s-ar fi apropiat avocatul *****, care este soacra și avocata lui *****, alias *****, care deasemenea este cercetat în cauza penală dată, fiind liderul organizației criminale date, și i-ar fi propus să facă coaliție el și învinuitul ***** împotriva sa, pentru a depune plîngeri defăimătoare și denunțuri calomnioase, sub aspect coruptibil, scopul final fiind de al înlătura de la gestionarea cauzei penale date. Potrivit afirmațiilor acestuia, ar fi refuzat acea propunere, motivînd că are nevoie să vorbească cu clientul său, adică *****.

Tot atunci, avocatul Chișcă Maxim l-a informat că învinuitul ***** ar deține o înregistrare audio-video, primită de la Vechiu Ghenadie, alias Clifford, înainte ca acesta să fi fost omorît, de aproximativ 4-5 minute, pe care de fapt se conțin date relevante pentru cauza penală menționată, prin care de fapt se deconspiră activitatea infracțională a liderilor acestei organizații criminale, inclusiv a celor care încă nu au fost identificați, referindu-se și la numitul Constantin Țuțu, la care l-a informat că este necesar să se prezinte la sediul PCCOCS împreună cu învinuitul *****, pentru a efectua reținerea acestuia și ridicarea informație video despre care vorbește, pentru a verifica relevanța acestora pentru cauza penală menționată.

Ulterior, în aceeași zi, seara pe la ora 18:00 a fost contactat telefonic de către învinuitul *****, care l-a informat că deține acea înregistrare video și este de acord să o transmită organului de urmărire penală, dar pentru colaborarea dată ar dori să-i fie revocată măsura preventivă - arestul preventiv, la care l-a informat că este necesar să se prezinte la sediul PCCOCS pentru a întocmi reținerea acestuia și audierea suplimentară, inclusiv ridicarea înregistrării video menționate, pentru a verifica relevanța acesteia pentru cauza penală. Despre propunerea lui ***** de colaborare în vederea divulgării datelor și persoanelor ierarhic superioare din

ierarhia criminală din care face acesta parte a informat imediat procurorul-șef al PCCOCS Ion Caracuian și Adjunctul Procurorului General Ruslan Popov.

Ulterior, la data de 30.06.2020, fiind citat, s-a prezentat la sediul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana pentru a participa la examinarea cererii avocatului Chișca Maxim, în interesele învinuitului *****, privind revocarea arestului preventiv în privința ultimului. În ședința de judecată s-a prezentat și învinuitul ***** Nicolae, în privința căruia la 23.06.2020 a dispus investigații de căutare, însă, la acel moment încă nu fusese informat dacă a fost pornit sau nu dosar de căutare, ulterior fiind informat ca a fost pornit dosar de căutare abia la 16.07.2020, motiv din care, prin mesaj a solicitat intervenirea ofițerilor de investigație din grupul format prin ordonanță în cauza dată și anume, ***** și *****. Aceștia i-au confirmat prin mesaj că vor veni la sediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana imediat.

După finisarea ședinței de judecată, învinuitul ***** a ieșit din sediul instanței, iar el a mers în biroul escortei, situat în subsolul sediului instanței pentru a verifica dacă nu sunt prezenți careva colaboratori de poliție, cu drept de reținere și să aibă asupra sa mijloace speciale (cătușe), în vederea efectuării fizice a reținerii acestuia, însă, după o scurtă discuție cu șeful escortei, care i-a declarat că nu are un act de dispoziție la executare, a ieșit din acel birou, unde imediat s-a întâlnit cu ofițerul de investigație Bădilă Ion, care l-a informat că din spusele avocatului Chișcă Maxim, *****, imediat după finisarea ședinței a fugit, invocând faptul că soția acestuia se simte rău.

Astfel, liderii acestei organizații criminale, direct sau prin diferite persoane încearcă intimidarea membrilor grupului de urmărire penală, implicând presupuse transmiteri ale unor sume financiare impunătoare sau amenințări sub diferit aspect, crearea anumitor „combinații” de defăimare, inclusiv cu folosirea presei, difuzarea diferitor zvonuri și situații inventate, depunerea anumitor informații anonime scrise (note informative), care de fapt nu corespund realității, încercând astfel să intimideze organul de urmărire penală, să creeze artificial o situație de apariție a unor bănuieli a conducătorilor organelor de drept, inclusiv ai Procuraturii Generale asupra corectitudinii și legitimității acțiunilor fiecărui membru al grupului de urmărire penală, îndreptate de fapt în scopul evitării tragerii la răspundere penală a fiecăruia din membrii acestei organizații criminale, precum și recuzării sale în calitate de procuror care gestionează urmărirea penală în cauza dată, înaintînd deja multiple cereri în acest sens, iar în același timp, în vederea neadmiterii deconspirării sale, precum și aflării adevărului pe caz.

Consideră reclamantul că, reieșind din rolul activ al organului de urmărire penală la efectuarea urmăririi penale, prin acțiunile de acceptare a discuțiilor telefonice la propunerea de colaborare a învinuitului *****, prin intermediul avocatului acestuia Maxim Chișcă, precum și explicare acestuia a cadrului legal de colaborare și consecințelor care pot surveni, nu a comis careva încălcări ale

cerințelor Codului de etică, pasibile de răspundere disciplinară, deoarece procedura dată este prevăzută de legislația în vigoare, Legea cu privire la secretul de stat, Codul de procedură penală, Legea RM nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigație, Legea RM nr. 105 din 16.05.2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, alte acte normative, inclusiv interdepartamentale și secrete și este necesară în vederea deconspirării activității criminale a grupărilor criminale și organizațiilor criminale, în special a liderilor acestor entități criminale periculoase, iar în caz de acceptare a colaborării urmasu a fi întocmite actele procedurale legale în acest sens, inclusiv cele secrete (cererea și acordul de colaborare, legenda și sarcina).

Conform art.254 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală are un rol activ la efectuarea urmăririi penale, anume acesta este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

În motivarea temeiniciei poziției sale, reclamantul face trimitere la prevederile art.1 alin.(1) și alin.(2), art.6 pct.5), art.28, art.252, art.254 din Codul de procedură penală. Astfel, opinează reclamantul că, simpla motivare că în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza dată s-a acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și cu admiterea încălcărilor grave de lege, iar acestea pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul *****avel , invocând prevederile prevăzute de art.38 lit.a), e) și art.43 din Legea RM nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, sunt doar afirmații declarative și se contrazic între ele precum și cu argumentele invocate în explicația depusă.

A mai menționat reclamantul că, în sesizarea înaintată Inspecției și la adoptarea deciziei contestate nu s-a efectuat analiza unui studiu comparativ în comun cu analiza SWOT (S - Puncte tari, W - Puncte slabe, O - Oportunități, T - Amenințări) a presupuselor încălcări imputate și celor pariate de partea apărării, pentru a vedea efectiv divergențele ad-litteram, limitându-se doar la afirmații declarative, abolind în acest sens respectarea principiului echidistanței, echilibrului procesual și a egalității armelor, iar procurorul controlor și-a atribuit unilateral și cumulativ dreptul de acuzator și justițiabil, desfășurând un control mimat, lipsind temeiuri bine compuse și motivate, care se regăsesc atât în actele de verificare a controlorului, cât și a organelor special formate în acest sens.

În consecință, consider reclamantul că constatările făcute în sesizarea Inspecției procurorilor și decizia contestată ca fiind neobective, contrare scopului procesului penal și intereselor societății, iar în același timp părtinitoare față de poziția disperată a infractorilor, pentru a evita răspunderea penală pentru faptele comise, în detrimentul societății.

În acest sens, asupra legalității efectuării acțiunilor de urmărire penală contestate de către învinuți, urma să se expună în termenul stabilit de lege

procurorul ierarhic superior, prin ordonanță și nu prin sesizare a Inspecției, potrivit procedurii prevăzute în art.299¹ din Codul de procedură penală, iar ulterior, potrivit procedurii prevăzute în art.313 din Codul de procedură penală, dând posibilitate persoanelor interesate să-și exercite dreptul de contestare în caz de dezacord, și doar după supunerea unui control judiciar al legalității actelor contestate, în caz de constatare a unor abateri presupus disciplinare să fie sesizat organul abilitat de verificare a prezenței sau lipsei acestora în acțiunile organului de urmărire penală și a procurorului care le-ar fi admis.

Cu referire la constatările presupus a fi încălcări grave de procedură, ce pot constitui abateri disciplinare, invocate în sesizarea procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, aferent adresărilor învinuitelor ***** și ***** în cauza penală nr.*****, reclamantul menționează că, atât la pornirea urmăririi penale, cât și ulterior în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală verificată, potrivit sesizării menționate, organul de urmărire penală și procurorul conducător al grupului de urmărire penală ***** avel a respectat întocmai normele imperative ale legislației în vigoare, ale Codului de procedură penală, Legii cu privire la secretul de stat, Legii privind activitatea specială de investigație, actele departamentale, precum și alte acte normative în vigoare, coroborate cu practica cu titlu de recomandare de aplicare a normelor juridice în sistemul de drept, în special în conformitate cu hotărârile explicative ale Plenului CSJ a RM.

Astfel, referindu-să la poziția neîntemeiată invocată în capitolul II (omisiunile și încălcările constatate) al sesizării menționate, explică că, prin ordinul Procurorului General nr.1850-p din 09 decembrie 2019 a fost delegat în PGCOCs, începînd cu 12.12.2019, iar la 17.09.2020 i-a fost sistată delegarea, perioadă în care de la începutul lunii martie 2020 și pînă la sfîrșitul lunii mai 2020, datorită pandemiei COVID nu s-a activat, iar la 01.08.2020 s-a infectat cu COVID 19 și s-a aflat în concediu de boală pînă la 17.10.2020, fiind internat în spital, adică două luni jumătate, revenind în serviciu cînd deja delegarea i-a fost sistată.

Astfel, din acest motiv, la data solicitării cauzei penale nr.***** pentru control, septembrie 2020, nu a avut posibilitatea reală de a verifica și constata lipsa anumitor acte procedurale sau hotărîri intermediare (încheieri privind legalizarea măsurilor speciale de investigație ori de prelungire a măsurilor preventive), deși această cauză se afla încă în lucru, urmînd a fi efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigație, verificate toate versiunile invocate și identificați toși făptuitorii, iar ulterior, după administrarea tuturor probelor, la finisarea urmăririi penale, materialele acumulate urmau să fie verificate, sistematizate, cusute și numerotate în volume și prezentate pentru luarea cunoștinței, conform art.293 din Codul de procedură penală.

Posibil că aceste acte procedurale, încheieri sau decizii ale instanței de judecată nu au fost ridicate de la instanța de judecată, din motiv că era în concediu de boală, iar aceste hotărâri au fost întocmite integral după data de 01.08.2020, precum încheierea de legalizare a măsurii speciale de investigație în privința lui ***** din 31.07.2020, pe care a ridicat-o de la instanță la revenire în serviciu, or, posibil au fost ridicate de un alt procuror inclus în grupul de urmărire penală care a luat acea încheiere și nu i-a transmis-o ofițerului de urmărire penală Ion Burlacu, pentru a o anexa la cauza dată, sau posibil că se aflau în alte volume, care nu au fost transmise la control, ori au fost plasate în dosarul de control.

Din conținutul sesizării a stabilit că au fost supuse controlului doar 27 volume, iar de facto dosarul penal dat era constituit din mai multe volume (54), mai multe acte nefiind anexate și cusute de către ofițerul de urmărire penală, considerând că nu au importanță la efectuarea controlului.

Chiar și așa, consider reclamantul că nu poate constitui abatere disciplinară faptul că nu au fost anexate și cusute careva acte procedurale sau încheieri ale instanței de judecată într-o cauză penală, aflată în curs de administrare a probelor, solicitată la un control, pornit în baza plîngerii învinuitului, deoarece aceste documente de fapt există în natură și au fost adoptate sau emise, inclusiv în baza lor s-au produs efecte juridice.

În cazul în care, în cadrul controlului acestei cauze penale, procurorul șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale ***** ar fi solicitată prezentarea anumitor acte procedurale, încheieri ale instanței de judecată pe care le-ar fi stabilit ca lipsă, acestea ar fi fost prezentate.

Mai mult decît atît, despre efectuarea controlului dat nu a cunoscut, nefiindu-i adusă la cunoștință o astfel de dispoziție or sesizare, pentru a face explicațiile de rigoare, nemijlocit la cei care au sesizat Inspekția.

Faptul că acest control a fost efectuat în rezultatul adresărilor înaintate de învinuitele ***** și ***** a aflat din conținutul sesizării adresate Inspekției Procurorilor.

Îndică reclamantul că, în fapt, prin ordonanța procurorului-șef interimar al PCCOCS Ion Caracuan din 13.12.2019 a fost inclus în componența grupului de urmărire penală în cauza penală nr.*****, în calitate de procuror conducător, care fizic se afla la ofițerul de urmărire penală din cadrul PCCOCS Ion Burlacu, membru al grupului de urmărire penală în cauza dată, care se ocupa inclusiv de aranjarea, sistematizarea și coaserea actelor procedurale efectuate în volume separate, cauza aflîndu-se de fapt în procedura acestuia și procurorului din cadrul PCCOCS Tudor Bordan de la pornirea urmăririi penale, adică din anul 2017, totodată, procurorul din cadrul PCCOCS, care a efectuat urmărirea penală în cauza penală dată, Tudor Bordan a fost inclus în grupul de urmărire penală, modificat

prin ordonanțele procurorului-șef interimar al PCCOCS Ion Caracuian din 13.12.2019, 16.12.2019, 15.01.2020.

Totodată, consideră relevant și faptul că, datorită pandemiei COVID, activitatea organului de urmărire penală în cauza dată a fost practic sistată în perioada lunilor martie-mai 2020, adică efectiv s-a efectuat urmărirea penală în cauza dată în perioada lunilor decembrie 2019-februarie 2020 și iunie-iulie 2020, perioadă în care a fost efectuat un volum imens de măsuri speciale de investigație și acțiuni de urmărire penală, îndreptate spre aflarea adevărului, deconspirarea activității subdiviziunii criminale date, care face parte din cadrul organizației criminale „*****”, inclusiv au fost înaintate comisii rogatorii, dispuse expertize merceologice, informaționale și chimice.

Astfel consideră neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Geneale *****, precum că efectuarea urmăririi penale sub conducerea procurorului conducător al grupului de urmărire penală *****, aproximativ 5 luni (perioadă în care au fost percheziționați, reținuți și arestați 11 membri ai acestei grupări criminale) are un caracter îndelungat, indicând perioada aflării cauzei penale date în procedura altor procurori, mai mult de trei ani.

Astfel, urmărirea penală în cauza nr.***** a fost pornită la 24.08.2017, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal al Republicii Moldova, la care au fost conexate cauzele penale: nr.2018790160, pornită la 23.10.2018, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal; nr.*****, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit.d) din Codul penal; nr.*****, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.46 și art.248 alin.(5) lit.b) din Codul penal; nr.*****, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal; nr.*****, pornită în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit.b) și d) din Codul penal; nr.*****, în care urmărirea penală a fost pornită la 12.09.2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal; nr.*****, în care urmărirea penală a fost pornită la 07.11.2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.46, art. 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal; nr.2019670308, pornită la 23.12.2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal; nr.2019670315, pornită la 27.12.2019, în temeiul unei bănuieli rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.290 alin.(1) din Codul penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.11, 12, 47, 186 alin.(5) din Codul

penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în temeiul bănuiei rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.il, 12, 47, 188 alin.(5) din Codul penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în temeiul bănuiei rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.47, 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal; nr.*****, pornită la 28.02.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.47, 190 alin.(5) din Codul penal; nr.***** pornită la 18.03.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit.b) și c) din Codul penal; nr.*****, pornită la 18.03.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal; nr.*****pornită la 19.03.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.291 din Codul penal; nr.*****, pornită la 22.01.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.2171 alin.(3) lit.lit.b), c) și f) din Codul penal; nr.*****, pornită la 08.07.2020, în temeiul bănuiei rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.art.11, 12, 47, 186 alin.(5) din Codul penal; nr.*****, pornită la 08.07.2020, în temeiul bănuiei rezonabile de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.art.42, 46, 248 alin.(5) lit.lit.b) și d) din Codul penal; nr.*****, pornită la 08.07.2020, în temeiul unei bănuiei rezonabile că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută de art.art.42, 46, 217¹ alin.(4) lit.b) din Codul penal; nr.2016928104, pornită în baza *****(OC Chitaș).

În cadrul efectuării urmăririi penale, s-a constatat că liderii organizației criminale *****(alias *****), *****, ***** au implicat în activitatea infracțională a organizației criminale create persoane cetățeni ai Republicii Moldova, în vederea comiterii infracțiunilor de trafic ilicit internațional de droguri, precum și infracțiuni împotriva identității și proprietății cetățenilor, pe teritoriul țărilor Uniunii Europene, statelor CSI și Republicii Moldova.

Menționează că, de la bun început, studiind materialele cauzelor penale date, a stabilit că existau mai multe cauze penale separate care de fapt constituiau conexitate, fiind săvârșite de aceleași persoane, membri ai unei grupări criminale sub conducerea liderului acestei subdiviziuni criminale, ***** (anterior nume de familie Stoica), acesta fiind persoana de încredere a „hoțului în lege” Ceban Serghei, alias *****, căruia i-a fost încredințată activitatea criminală de săvârșire a infracțiunilor de punere în circulație a drogurilor și sustragerilor în proporții deosebit de mari (furt, atac tâlhăresc) a obiectelor prețioase, precum diamante, ceasuri, obiecte de artă valoroase ș.a. din diferite țări ale Uniunii Europene, în special din case de licitații din Republica Portugheză, iar ulterior, prin contrabandă bunurile sustrate erau introduse ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, pentru ulterioara înstrăinare și obținere a unui profit ilicit.

În vederea realizării scopului criminal propus, *****, de comun acord și împreună cu soția sa ***** și fiica vitregă ***** au racolat pe teritoriul Republicii

prelungit pe un termen de 30 zile. Încheierea dată a fost contestată cu recurs de către procuror la 16.01.2020, care a fost respins prin decizia Curții de Apel Chișinău.

Totodată, la 16.01.2020, ***** a fost reținut și pus sub învinuire în altă cauză penală, pentru săvârșirea altor infracțiuni, și anume, cauza penală nr.*****, pornită la 15.01.2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.11, 12, 47, 186 alin.(5) din Codul penal, la care au fost conexe: cauza penală nr.*****, în care urmărirea penală a fost pornită la 15.01.2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.11, 12, 47, 188 alin.(5) din Codul penal și cauza penală nr.*****, în care urmărirea penală a fost pornită la 15.01.2020, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.47, 248 alin.(5) lit.b) din Codul penal, fiind înaintat în aceeași zi un demers privind aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv, care însă a fost respins, prin încheierea instanței la 17.01.2020.

Ulterior, cauzele penale nr.***** și nr.***** au fost conexe la cauza penală nr.*****, iar în privința învinuitului ***** a fost prelungită măsură preventivă - arestul la domiciliu.

Susține reclamantul că, este neîntemeiată constatarea procurorului, șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, precum că ar fi „stabilit” faptul că în unele cazuri, fără careva probe verosimile au fost efectuate acțiuni procesuale - percheziții la domiciliul, și anume în privința învinuiților ***** și *****, or, procurorul controlor urma să constate că aceste acțiuni au fost autorizate de către instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, fiind prezentate în acest sens probe care confirmau necesitatea efectuării acestor percheziții.

În acest context, procurorul de caz a dispus înaintarea unui demers, conform competenței, către judecătorul de instrucție, solicitând autorizarea efectuării acțiunii de urmărire penală - percheziția la domiciliu. Respectiv, însuși procedura de dispunere, autorizare și efectuare a fost constatată prin încheierea instanței de judecată ca fiind efectuată cu respectarea cerințelor legale prevăzute de CPP, încheiere care fiind în vigoare nu poate fi supusă nici unei critici, indiferent de sex, naționalitate, apartenență etnică, funcția sau personalitatea celui care o critică, precum și indiferent de faptul cât de incomod este percepută de acesta.

Astfel, conform art.25 din Codul de procedură penală, înfăptuirea justiției este o atribuție exclusivă a instanțelor judecătorești. Justiția în cauzele penale se înfăptuiește în numele legii numai de către instanțele judecătorești. Sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective în condițiile prezentului cod.

Susține reclamantul că, atât părțile vătămate ***** și ***** cât și martorii ***** și Buga Nicolae ș.a. indică faptul că anume învinuiții ***** și ***** îndeplineau

rolul de identificare a potențialelor victime a escrocheriei, cărora le propuneau de a „investi” în anumite bijuterii sau obiecte de preț, de fapt din cele sustrase anterior din casele de licitații din Portugalia și importate pe teritoriul RM prin contrabandă, iar ulterior, după primirea sumelor de bani „investite”, interveneau alți membri ai grupării, inclusiv ***** și, sub pretextul obținerii certificatelor de proveniență, gemologie și valoare, inclusiv identificării unui cumpărător la un preț mai mare, însușeau și acele bijuterii sau obiecte prețioase.

Anume acest fapt, identificarea locului aflării obiectelor infracțiunii - bijuterii, obiecte de preț, mijloace financiare ș.a. a și generat necesitatea efectuării perchezițiilor la domiciliul făptuitorilor, inclusiv ***** și *****, fapt admis și de către instanța de judecată, la autorizarea acestor acțiuni de urmărire penală, necesare aflării adevărului.

Faptul că în cadrul acestor acțiuni procesuale autorizate de instanța de judecată nu au fost depistate obiectele materiale ale infracțiunilor comise nu pot duce la concluzia că nu era necesar a fi efectuate acțiunile de urmărire penală date.

Cu referire la constatarea lipsei încheierii instanței, adoptate la înaintarea demersului procurorului din 29.07.2020, prin care se solicită confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații și autorizarea efectuării acestei măsuri, explică reclamantul că examinarea demersului menționat a avut loc la 31.07.2020, fiind admis, însă din lipsă de timp a instanței pentru a o motiva integral a convenit să o ridice ulterior, iar în continuare, deoarece a doua zi, la 01.08.2020 s-a infectat cu COVID, fiind ulterior internat în spital și tratat pe parcursul a două luni jumătate nu a avut posibilitate fizic să primească această încheiere. Ulterior, la revenire în serviciu, la 19.10.2020, a aflat că delegarea i-a fost sistată din 17.09.2020.

Făcînd cunoștință cu sesizarea înaintată Inspecției procurorilor, a mers la sediul Judecătoriei mun.Chișinău sediul Ciocana și a ridicat încheierea judecătorului de instrucție din 31.07.2020, fapt confirmat prin recipisă.

Opinează reclamantul că, este neîntemeiată și critica adusă conținutului ordonanțelor de punere sub învinuire înaintate lui *****, ***** și *****, inclusiv faptului ”modificării” (termen care nu se regăsește în CPP) actului de acuzare pe parcursul efectuării urmăririi penale, fiind invocat formal că acestea nu corespund cerințelor prevăzute în art.281 din Codul de procedură penală, totodată conținutul acestora sînt identice, fiind înlocuit doar numele persoanei puse sub învinuire, fără a specifica rolul fiecăruia la săvîrșirea infracțiunilor incriminate, nu sunt specificate semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor, modul și mijloacele de săvîrșire, bunurile sustrase și valoarea lor în parte.

În acest sens, consideră reclamantul că, pe lîngă faptul că ordonanțele de punere sub învinuire, înaintate lui *****, ***** și ***** și altor făptuitori, sunt preventive și au fost completate parțial, cu noi episoade, pe parcursul urmăririi

penale, conform art.283 din Codul de procedură penală, acestea corespund cerințelor imperative invocate în art.281 din Codul de procedură penală, în conținutul acestora fiind invocate atât rolul fiecărui făptuitor, intenția unică a acestora fiind de a comite infracțiuni prin participație, sub forma organizației criminale, cât și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptelor, modul și mijloacele de săvârșire, bunurile sustrate și valoarea lor, conform informațiilor parvenite în rezultatul executării comisiilor rogatorii de către organele de drept competente ale Republicii Portugheze.

Prin urmare, în actul de acuzare final, urmau a fi completate toate episoadele de infracțiuni săvârșite, inclusiv participația acestora la crearea și activitatea unei organizații criminale, art.42, 284 alin.(1) din Codul penal, în vederea săvârșirii infracțiunilor în interesul acestei organizații criminale.

Consideră lipsite de importanță ”pretențiile” invocate în sesizare, referitor la presupusa necorespondere a exigențelor înaintate din punctul său de vedere față de ordonanțele de punere sub învinuire, înaintate învinuiților în cauza dată, acestea fiind doar inițiale, reieșind din circumstanțele și probele acumulate la acel moment, care ulterior urmau să fie completate sau schimbate, or în general adoptată soluția de scoatere de sub urmărire penală a acestora, relevante fiind aici recomandările Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție “Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale” din 04.07.2005, potrivit căroră, ordonanța, de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț, învinuit este un act procedural este un procedeu legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine însăși, punerea persoanei sub învinuire, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

În contextul dat, conform art.281 din Codul de procedură penală, dacă procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei. Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea căroră infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această

cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Astfel, prin prisma prevederilor art.19 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală în continuare avea obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția învinuitului cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea, să administreze toate probele în vederea aflării adevărului în cauza dată, după care să adopte o soluție legală, în termen rezonabil, ori de scoatere de sub urmărire penală și clasare a cauzei penale și procesului penal dat, ori de trimitere cu rechizitoriu în instanța de judecată pentru examinare în fond, atribuții de care a fost privat din cauze independente de voința sa și de „convingerea sa intimă” bazată pe aplicarea corectă a legislației.

Aici sunt relevante și incontestabile mijloacele de probă obținute în rezultatul ridicării rulajelor bancare efectuate de membrii subdiviziunii criminale date prin care au transferat mijloace financiare de proporții direct conducătorului acestei organizații criminale Ceban Serghei, alias *****, fapt care confirmă integral existența acestei subdiviziuni criminale, intenția unică a acestora și stabilitatea acestei reuniuni criminale.

Indică că, Serghei Ceban, alias "*****", a devenit autoritate în lumea interlopă greacă în anul 2012. În Grecia, acesta a devenit parte a grupării conduse de frații georgieni Cardava. Potrivit Interpol-ului, "*****" conducea grupări criminale din mai multe țări din Balcani. În Moldova, el colabora cu gruparea interlopului "*****".

În motivarea temeiniciei poziției sale reclamantul a reiterat prevederile art.,art.1 alin.(1), (2) 6 pct. 5), 23, 28, 252, 254 din Codul de procedură penală, menționând că, simpla motivare că în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza dată s-a acționat prin îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și cu admiterea încălcărilor grave de lege, iar acestea pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul subsemnat, invocând prevederile prevăzute de art.38 lit.a), e) și art.43 din Legea RM nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, sunt doar afirmații declarative și se contrazic între ele precum și cu argumentele invocate în explicația depusă.

A mai menționat reclamantul că, în sesizarea înaintată Inspecției, iar ulterior pusă la baza adoptării deciziei Consiliului Superior al Procurorilor din 01.04.2021, nu s-a efectuat analiza unui studiu comparativ în comun cu analiza SWOT a presupuselor încălcări imputate și celor pariate de partea apărării, pentru a vedea efectiv divergențele ad-litteram, limitându-se doar la afirmații declarative, abolind în acest sens respectarea principiului echidistanței, echilibrului procesual și a egalității armelor, iar procurorul controlor și-a atribuit unilateral și cumulativ

dreptul de acuzator și justițiabil, desfășurând un control mimat, lipsind temeiuri bine compuse și motivate, care se regăsesc atât în actele de verificare a controlorului, cât și a organelor special formate în acest sens.

În consecință, consideră reclamantul că constatările făcute în decizia contestată, bazată pe sesizările menționate și decizia Inspecției procurorilor ca fiind neobective, contrare scopului procesului penal și intereselor societății și persoanelor care au avut de suferit ca rezultat al acțiunilor infracționale ale acestor învinuiți, sau cel puțin îngrădirea drepturilor persoanei pătimate la un proces echitabil, inclusiv de a contesta anumite acte procedurale care din punctul său de vedere sunt contrare intereselor sale.

În acest sens, susține reclamantul că, asupra legalității efectuării acțiunilor de urmărire penală contestate de către învinuiți, urma să se expună în termenul stabilit de lege procurorul ierarhic superior, prin ordonanță și nu prin sesizare, potrivit procedurii prevăzute în art.299¹ din Codul de procedură penală, iar ulterior, potrivit procedurii prevăzute în art.313 din Codul de procedură penală, dând posibilitate persoanelor interesate să-și exercite dreptul de contestare în caz de dezacord, și doar după supunerea unui control judiciar al legalității actelor contestate, în caz de constatare a unor abateri presupus disciplinare să fie sesizat organul abilitat de verificare a prezenței sau lipsei acestora în acțiunile organului de urmărire penală și a procurorului.

De asemenea menționează reclamantul că, Consiliul Superior al Procurorilor nu a întreprins acțiuni pentru audierea în calitate de martori a lui:

- Ruslan Popov, Adjunct al Procurorului General, referitor la ședința din februarie 2020, la care au participat și s-au expus procurorii specializați ai Direcției relații internaționale a PG și Direcției control al urmăririi penale a PG (*****, Diana Rotundu), inclusiv telefonic fiind solicitată părerea specialiștilor teoreticieni ai instituțiilor superioare de drept, privind legalitatea incriminării grupărilor criminale și organizațiilor criminale a infracțiunii de contrabandă cu droguri în cazul trecerii ilicite a frontierei altor state, dacă organizarea săvârșirii infracțiunilor și uneltele comiterii acestei infracțiuni au fost organizate și pregătite pe teritoriul Republicii Moldova, de membri ai acestor ierarhii criminale sunt cetățeni ai RM și atentează la interesele țării și invers (art.11 și 12 din Codul penal), precum și dacă sentințele de condamnare definitivă a unor membri ai acestor ierarhii criminale au fost recunoscute de instanțele de judecată ale RM și puse în executare pe teritoriul RM, nemijlocit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 din Codul penal, la traversarea ilicită, prin contrabandă a drogurilor, peste frontiera de stat a altor state. Precum și referitor la faptul că a cunoscut și dirijat activitatea secretă de colaborare a învinuitului *****, începută la propunerea avocatului acestuia Chișca Maxim, privind prezentarea unor informații înregistrate audio-video care ar fi deconspirat activitatea criminală a liderilor organizației criminale din care face

parte acest învinuit, precum și referitor la faptul vizionării și analizării aspectului pertinent și probator al acestor înregistrări, în biroul său, în prezența sa, a sa, a procurorului-șef al PCCOCS Caracuian Ion și șefului Direcției Crimă Organizată a INI Pascari Lilian, unde s-a decis lipsa necesității acceptării colaborării cu acest învinuit și revenirea la faza inițială, fără a dispune reținerea lui *****, pe motiv că nu a parvenit spre executare decizia Curții de Apel Chișinău, prin care a fost aplicat arestul preventiv în privința acestuia.

- Caracuian Ion, procuror-șef al PCCOCS, referitor la faptul că a cunoscut și dirijat activitatea secretă de colaborare a învinuitului *****, la propunerea avocatului acestuia Chișca Maxim, privind prezentarea unor informații înregistrate audio-video care ar fi deconspirat activitatea criminală a liderilor organizației criminale din care face parte acest învinuit, precum și referitor la faptul vizionării și analizării aspectului pertinent și probator al acestor înregistrări, atât în biroul său cât și în biroul Adjunctului Procurorului General Popov Ruslan, în prezența ultimului și șefului Direcției Crimă Organizată a INI Pascari Lilian, unde s-a decis lipsa necesității acceptării colaborării cu acest învinuit și revenirea la faza inițială, fără a dispune reținerea lui *****, pe motiv că nu a parvenit spre executare decizia Curții de Apel Chișinău, prin care a fost aplicat arestul preventiv în privința acestuia. Totodată, referitor la faptul de ce a negat, în explicația făcută Inspecției procurorului, precum că ar fi știut că învinuitul ***** și avocatul acestuia Chisea Maxim s-ar fi prezentat în data de 22.06.2020, aproximativ ora 14:30 minute în sediul PCCOCS, în vederea colaborării secrete și prezentării unei înregistrări, care ar fi deconspirat activitatea liderilor acestei ierarhii criminale.

- Ciocan Aurel, adjunct interimar al procurorului-șef al PCCOCS, referitor la faptul de ce a negat, în explicația făcută Inspecției procurorului, precum că ar fi știut că învinuitul ***** și avocatul acestuia Chisea Maxim s-ar fi prezentat în data de 22.06.2020, aproximativ ora 14:30 minute în sediul PCCOCS, în vederea colaborării secrete și prezentării unor înregistrări, care ar fi deconspirat activitatea liderilor acestei ierarhii criminale, acțiune procesuală înregistrată audio-video.

Contrar prevederilor imperative ale art.77 alin.(7) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, conform căreia, (7) Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, la data de 28.04.2021, hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nu a fost motivată și publicată, astfel fiindu-i încălcat dreptul de a contesta motivat această soluție, în termen rezonabil.

În același context, necățînd faptul că la 15.07.2020, Procurorul General Alexandr Stoianoglo, Președintele Consiliului Superior al Procurorilor Angela Motuzoc și Procuratura Anticorupție au fost sesizați prin denunț scris de către învinuitul ***** și avocatul acestuia Chișca Maxim, privind presupuse fapte

coruptibile și presupuse fapte de depășire de atribuții comise de procurorul *****, manifestate chipurile prin primirea unor sume financiare în scopul de a nu-l reține pe acest învinuit de două ori, în acest sens existând o decizie de aplicare a măsurii preventive arestul preventiv, iar la 03.08.2020 Procuratura Anticorupție, în rezultatul examinării acestor fapte a emis o soluție pe caz (caz judecat), la 18.08.2020 Procurorul General Alexandr Stoianoglo s-a autosesizat din mass-media, dispunând efectuarea unei cercetări de serviciu pe aceleași fapte (dubla incriminare), care deja au fost cercetate în cadrul examinării denunțului scris menționat, invocând din start că se delimitează de acțiunile procurorului vizat, astfel, expunându-și și poziția pe caz la acel moment.

În asemenea circumstanțe, conchide că, contrar cerințelor art.78 alin.(1) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, potrivit căroră: (1) Un membru al Consiliului Superior al Procurorilor nu poate participa la examinarea unui subiect din agendă dacă există circumstanțe care exclud participarea sa la examinarea subiectului în cauză sau care ar trezi îndoieli privind obiectivitatea sa. În cazul în care există astfel de circumstanțe, membrul respectiv al Consiliului este obligat să facă o declarație de abținere, Procurorul General Alexandr Stoianoglo nu s-a abținut de a participa și a se expune la examinarea contestației Inspecției procurorului împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/2020 din 30.12.2020.

În opinia reclamantului relevant este și faptul că ședința Consiliului Superior al Procurorilor a avut loc contrar situației pandemice excepționale în țară, fiind declarată stare de urgență prin hotărâre de Parlament la 31.03.2021, începând cu 01.04.2021, fiind interzisă orice adunare au întrunire, fapt care duce la nulitatea tuturor deciziilor adoptate în asemenea condiții.

Solicitările reclamantului:

- anularea, în tot, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 01.04.2021 (inclusiv opiniile separate), privind admiterea contestației inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor *****, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/2020 din 30.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată *****, prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, ca ilegală și neîntemeiată; menținerea hotărârii Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr.3-151/2020 din 30.12.2020 prin care a fost încetată procedura în privința procurorului ***** pe motiv că nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

Expunerile pîrîtului asupra aspectelor de drept și de fapt ale acțiunilor în contencios administrativ;

Prin referința depusă partea pârîtă Consiliul Superior al Procurorilor a indicat că, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului ***** pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Hotărârea de referință a Colegiului de disciplină și etică a fost contestată în termenul prevăzut de lege la 05.01.2021, de Inspectorul din cadrul Inspecția procurorilor, *****.

Examinînd această contestație, prin hotărârea nr. 1-39/21 din 01.04.2021 Consiliul Superior al Procurorilor a hotărât:

- A admite contestația Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020.

-A casa hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020 în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, ***** , cu adoptarea unei noi hotărâri.

- A-l recunoaște vinovat pe procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, ***** , de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare.

Consiliul Superior al Procurorilor califică obiecțiile reclamantului ***** formulate în cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiate, invocînd în acest sens următoarele argumente.

Astfel menționează pârîtul că, motivarea expusă de către reclamant în cererea de chemare în judecată referitor la art.38¹ din Legea nr.3/2016, nu este relevantă speței în cauză, dat fiind faptul că art.38¹ din Legea nr.3/2016 a intrat în vigoare la 25.12.2020, iar sesizarea fost înregistrată la 16.10.2020 și 03.11.2020.

Totodată raportul și decizia Inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a fost emisă la 10.12.2020.

Potrivit art.125¹ alin.(3) din Constituția RM, Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

Conform art.86 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, „în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide:

a) menținerea hotărârii contestate;

b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza”.

Potrivit pct.81 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12 - 228/16 din 14 septembrie 2016, modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-13/17 din 24 ianuarie 2017, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele

decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

În conformitate cu pct.9.10 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225/16 din 14 septembrie 2016, în baza contestațiilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, Consiliul reexaminează cauza disciplinară, fără a se limita la temeiurile și motivele din contestație, respectiv preia atribuțiile Colegiului de disciplină și etică.

Din coroborarea textelor legale nominalizate rezultă cu certitudine competența Consiliului Superior al Procurorilor aferentă procedurilor disciplinare în privința procurorilor.

Raportat la argumentele reclamantului din cererea de chemare în judecată că ***** și *****, procuror șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale, nu sunt subiecți cu drept de sesizare menționează că acestea sunt eronate și nu pot fi reținute.

Potrivit Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea CSP nr. 12-240/16 din 29.09.2016, pct. 2.1, Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de: a) orice persoană interesată; b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor; d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art.31 alin.(5) din Legea cu privire la Procuratură; e) Procurorul General; f) procurorii-șefi; g) Inspecția procurorilor, în urma controalelor efectuate. Pct.2.2- Subiecții prevăzuți la pct.2.1 pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau din alte surse de informare.

Astfel se constată că potrivit Regulamentului sus-menționat precum și art.43 alin.(1) lit.a) al Legii nr.3/2016, procurorii ***** și *****, au dreptul de a depune sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

Raportat la argumentele reclamantului din cererea de chemare în judecată că contestația depusă de Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor ***** este tardivă, CSP menționează că nici acest argument nu poate fi reținut. Or, potrivit art.85 alin.(3) al Legii nr.3/2016, Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a pronunțat hotărârea la 30.12.2020 și contestația Inspectorului procurorilor ***** a fost depusă în termenul legal la 05.01.2021, fapt

ce denotă că au fost respectate exigențele privind termenul de contestare, neexistând impedimente pentru examinarea acesteia.

În condițiile enunțate această obiecție a reclamantului este total inadmisibilă, fiind formulată cu rea-credință, dorindu-se utilizarea unor pîrghii improprii pentru distorsionarea adevărului pe caz.

Careva contraargumente, critici din partea reclamantului nu au fost aduse în fața Consiliului Superior al Procurorilor, or, simpla enumerare a dezacordului în cererea de chemare în judecată depusă de reclamant nu prezintă o veritabilă contestație.

Referitor la argumentele reclamantului ce ține de independența procurorului conform art.33 și 34 din Legea nr.3/2016, CSP indică că, este incontestabil că principiul independenței procesuale a procurorului reprezintă un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil. Totuși, Consiliul Superior al Procurorilor reține că acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența procurorilor nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta fiind o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii, normă care este susținută de standardele internaționale și se regăsește în pct.6.2.1 din Codul de Etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016.

Menționează autoritatea publică pîrîtă că, în speța în cauză, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr.***** și *****.

Procurorul ***** nu a ținut cont de faptul că principiul independenței procurorului extrapolează coordonatele formale din norma de drept și include un registru amplu de valori, deoarece procurorii sunt autoritatea publică care, în numele societății și în interes public, asigură aplicarea legii, luând în considerație atât drepturile persoanei, cât și necesitatea eficienței sistemului justiției penale.

Este evident că efectuarea urmăririi penale reprezintă o competență a procurorului, care se exercită inclusiv în baza principiului independenței procesuale și Consiliul Superior al Procurorilor nu s-a substituit unei instanțe de judecată și nu a analizat temeinicia sau legalitatea depunerii demersurilor de autorizare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice.

În hotărârea sa, Consiliul Superior al Procurorilor nu a contestat principiul independenței procesuale a procurorului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă reiterează că manifestarea independenței în activitate nicidecum nu înseamnă să se procedeze conform voinței arbitrare, ci să se procedeze așa cum spune norma de drept.

Menționează că, Consiliul Superior al Procurorilor a analizat poziția din contestație și a expus motivat concluziile cu raportare la standardele profesionale impuse procurorilor. De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor procurorului ***** la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Susține partea pârâtă că, este important să se facă sublinierea că analizând cauza disciplinară, Consiliul Superior al Procurorilor nu a făcut calificări juridice, nu s-a expus pe fond referitor la hotărârile procesual-penale adoptate de procurorul ***** , deoarece relevanța și temeinicia acestora se verifică în ordinea ierarhică și/sau judiciară.

Consiliul Superior al Procurorilor a notat că trebuie făcută această distincție, or modul în care un procuror își elaborează raționamentele logico-juridice urmează să fie în strictă conformitate cu legea, să fie de o acuratețe profesională indiscutabilă și să se raporteze strict la circumstanțele concrete ale speței investigate, deoarece în caz contrar se obstrucționează întreg câmpul de legalitate al soluției adoptate sau, eventual, al acțiunilor procesuale/de investigație efectuate.

Cu referire la prima abatere disciplinară menționează că, în ședința Consiliului Superior al Procurorilor reprezentantul Inspecției procurorilor a pledat pentru recunoașterea procurorului ***** ca fiind vinovat și sancționarea acestuia pentru următoarele fapte:

- necorespunderea cu cerințele legii a ordonanțelor de punere sub învinuire în mai multe cazuri (ordonanțele din 09.07.2020 privind punerea sub învinuire a lui ***** , precum și cele din 11.07.2020 în privința lui ***** și *****; ordonanța din 26.05.2020 în privința cet. *****; ordonanța din 18.06.2020 în privința lui *****; s.a.);

- perchezițiile neîntemeiate la domiciliul cet. ***** și ***** , reținerea neîntemeiată la 09.07.2020 a cet. ***** , precum și punerea acesteia sub învinuire în lipsă de probe pertinente;

- purtarea unor discuții la telefon, precum și în biroul de serviciu cu învinuitul ***** A. în privința căruia era eliberat mandat de arest, fără a întreprinde măsuri concrete pentru reținerea acestuia.

Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că la întocmirea ordonanțelor de punere sub învinuire în mai multe cazuri procurorul ***** nu a respectat cerințele prevăzute de lege. Astfel, în actele de procedură prezentate de către Inspecția procurorilor au fost atestate următoarele necorespunderi:

- în ordonanța de punere sub învinuire a cet. ***** din 11.07.2020 (cauza penală nr. *****), la momentul în care este formulată învinuirea pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 11, 12, 186 alin. (5) Cod penal, obiectele materiale ale infracțiunii și valoarea acestora sunt descrise în felul următor: „...au pătruns în sediul casei de licitații „ Veritas Art Auctioneers Portugal”, amplasată pe***** or. Lisabona, de unde pe ascuns au sustras mai multe bijuterii, bunuri de anticariat și opere de artă, în special: coliere, inele, cercei, broșe, și brățări din perle naturale, diamante din aur și argint, ceasuri de mână și de buzunar din aur, argint și oțel, cutii pentru monede din argint, precum și alte obiecte de preț, în sumă totală de peste 300 000 Euro...”. În aceeași ordonanță, la momentul în care este formulată învinuirea pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 11, 12, 188 alin. (5) Cod penal, obiectele materiale ale infracțiunii și valoarea acestora sunt descrise în felul următor: „...au pătruns în casa de licitații, amplasată pe str.P55, or. Porto, Republica Portugheză, de unde în mod deschis au sustras mai multe bijuterii și obiecte de preț, în special: coliere, inele, cercei, broșe și brățări din perle naturale, aur diamante și argint, ceasuri de mână și de buzunar din aur, argint și oțel, mai multe pixuri de model CARTIER, precum și alte obiecte de preț în sumă totală de peste 60 mii Euro...”;

Fraze cu un conținut identic au fost incluse și în ordonanța de punere sub învinuire a cet. ***** din 15.07.2020 (cauza penală nr. *****), în ordonanța de punere sub învinuire a cet. ***** din 09.07.2020 (cauza penală nr. *****), în ordonanța de punere sub învinuire a cet. ***** din 09.07.2020 (cauza penală nr. *****). Cetățenilor enumerați, pe lângă infracțiunile de sustragere, le-a mai fost incriminată și contrabanda cu obiecte de preț - art. 46, art. 248 alin. (5) lit. lit. b) și d) din Codul penal.

O formulare incompletă a învinuirii după modelul celor menționate mai sus a fost admisă și în ordonanța de punere sub învinuire din 17.12.2019 (cauza penală nr. *****) a cet. ***** ***** în temeiul art. 46, art. 248 alin. (5) lit. lit. b) și d) din Codul penal.

La data de 16.01.2020, când procurorul ***** i-a înaintat lui ***** ***** o învinuire unică pentru mai multe capete de acuzare (art. art. 11, 12, 186 alin. (5); art. art. 11, 12, 188 alin. (5); și art. 46, art. 248 alin. (5) lit. lit. b) și d) din Codul penal) inclusiv cel relatat supra (ordonanța din 16.01.2020 cauza penală nr. *****), toate formulările au fost preluate din ordonanțele precedente, fără a înlătura omisiunile privind descrierea obiectelor sustrate sau introduse în țară prin contrabandă, precum și fără a stabili valoarea concretă a bunurilor și a sumei exacte a prejudiciului. Aceste circumstanțe vin să combată afirmațiile procurorului că unele dintre ordonanțele de punere sub învinuire purtau un caracter „preventiv”, urmând a fi completate ulterior;

Consiliul a găsit pertinente și constatările Inspecției procurorilor făcute în raport cu ordonanța din 18.06.2020 privind punerea sub învinuire a lui ***** (cauza penală nr. *****), emisă de procurorul *****, care nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 din Codul de procedură penală și nu conține unele elemente care formează actul de acuzare. Astfel, din conținutul ordonanței nu este clar care e rolul nemijlocit al învinuitului Toma Ig. la comiterea infracțiunilor imputate, prin ce acțiuni a contribuit/participat acesta la crearea sau conducerea unei organizații criminale; în partea ce ține de actul de învinuire înaintat lui Anton ***** la 26 mai 2020 (cauza penală nr. *****), în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 47, 2171 alin. (4) lit. b), d) art. 42, 47, 248 Cod penal, acesta nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 din Codul procedură penală, nefiind indicate elemente obligatorii unui act de acuzare. Astfel, din conținutul ordonanței nu este clar care este rolul nemijlocit al învinuitului la comiterea infracțiunilor imputate, circumstanțele fiind descrise la general. Mai mult ca atât, inițial, în conținutul ordonanței au fost stabilite fragmente în care numele învinuitului ***** este substituit cu numele altei persoane (Tot el, C*****.... - în episodul privind traficul în scop de desfacere a 49 kg 315 gr de hașiș), omisiune ulterior înlăturată, pe parcursul controlului de serviciu.

În concluzie, menționează partea pîrîită că, învinuirile formulate de către procurorul *****, contrar regulilor de procedură, nu conțin date concrete despre obiectele materiale ale infracțiunilor și valoarea fiecăruia, mai cu seamă, când este vorba despre sustrageri și infracțiuni de contrabandă. Obiectele materiale și valoarea fiecăruia nu au fost identificate, iar procurorul de caz operează în ordonanțele de punere sub învinuire cu o presupusă aproximație a sumei prejudiciului. În consecință, este încălcată o regulă esențială, potrivit căreia, o acuzație și o condamnare nu pot fi bazate pe presupuneri. Neasigurarea caracterului complet al investigațiilor și a cerinței legale privind cercetarea sub toate aspectele a circumstanțelor, care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, a determinat formularea unor învinuiri cu conținut general și neclar. O învinuire formulată de o asemenea manieră nu corespunde art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. a) și b) din Convenția Europeană pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia, orice acuzație trebuie să fie clară și concretă, astfel încât acuzatul să-și poată pregăti eficient apărarea.

Respectiv, comportamentul profesional al procurorului *****, în partea ce ține de modul în care au fost formulate mai multe ordonanțe de punere sub învinuire, vizate în această procedură disciplinară, nu întrunește condiția calității stabilite de actele normative naționale și internaționale pentru a se alinia cerinței de îndeplinire corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Pe cale de consecință, Inspecția procurorilor a apreciat și calificat corect acțiunile descrise. Acestea constituie îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor

de serviciu, adică abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură.

Cu referire la cea de a doua abatere disciplinară, exprimată în perchezițiile neîntemeiate la cet. ***** și *****, reținerea neîntemeiată la 09.07.2020 a cet. *****, precum și punerea în lipsă de probe pertinente sub învinuire a acesteia, permițându-i să, prin încheierea judecătorului de instrucție, *****, a fost autorizată efectuarea percheziției, fiind emis mandat judecătoresc. În cadrul percheziției efectuate, careva bunuri indicate în ordonanța procurorului nu au fost depistate. Cu toate acestea, la 09.07.2020, procurorul ***** a emis ordonanța de reținere a cet. *****, ea fiind audiată în calitate de bănuită.

Tot la 09.07.2020 (deși ordonanța este datată cu 09.07.2020), cet. ***** i-a fost înaintată învinuirea, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. La 10.07.2020 procurorul ***** a înaintat demers privind aplicarea în privința numitei a măsurii preventive - arestul preventiv. Astfel, în lipsa probelor care ar dovedea vinovăția cet. *****, în comiterea infracțiunii, procurorul ***** ilegal a înaintat demers instanței de judecată privind aplicarea în privința numitei a măsurii preventive - arestul. Prin încheierea judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana ***** din 10.07.2020 a fost respins integral demersul procurorului, indicându-se că: „... materialele anexate în calitate de probe nu dovedesc participarea cet. ***** la săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța constată că acestea lipsesc cu desăvârșire.” În continuare instanța de judecată a mai făcut și următoarea concluzie: „...referitor la bănuiala rezonabilă că ***** Vladimir ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, instanța de judecată constată că nici partea vătămată nu a indicat comiterea infracțiunii de învinuită or, o bănuială rezonabilă de săvârșirea infracțiunii poate fi reținută doar în prezența unui conglomerat de probe, mai ales în cazul în care se discută de o infracțiune atât de gravă. În asemenea circumstanțe instanța constată că lipsesc careva probe verosimile ce ar permite instanței să constate existența unei bănuieli rezonabile precum că anume învinuitul ***** Vladimir a săvârșit infracțiunea... În astfel de circumstanțe, când instanța constată lipsa bănuielii rezonabile de săvârșire de către ***** Vladimir a infracțiunii incriminate, potrivit probelor prezentate la moment, analiza riscurilor cât și a temeiurilor cu privire la arestare este inutilă.” Încheierea în cauză a rămas definitivă, nefiind contestată;

Chiar în încheierea judecătorului ***** din 10.07.2020, menționată anterior este indicat că, reținerea unei persoane urmează să se circumscrie anumitor principii „...la baza cărora sunt:

1. Art. 5 pct. 1) al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului stabilește principiul cu privire la legalitatea reținerii persoanei.

2. Principiul prezumției nevinovăției, consfințit în art. 21 al Constituției RM, care garantează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până la momentul în care vinovăția sa va fi dovedită în mod legal.

3. Principiul inviolabilității persoanei, prevăzut la art. 25 al Constituției, care a fost deja expus și la art. 11 CPP, care stipulează că libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile, nimeni nu poate fi reținut decât în cazurile și în modul prevăzut de legislație procesual- penală, iar în cazurile deținerii ilegale, inclusiv instanța de judecată este obligată să elibereze imediat orice persoană reținută ilegal.

4. Principiul liberii aprecieri a probelor reglementat de art. 27 al CPP, care prevede că judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere formată în urma cercetării a tuturor probelor administrate. Niciuna din probe nu are putere probantă dinainte stabilită.

...Respectiv pornirea urmăririi penale în baza unor componente de infracțiune nu este suficient pentru a reține persoana bănuită de comiterea infracțiunii, până când nu este dovedită prin probe verosimile existența bănuielii rezonabile că anume această persoană a săvârșit infracțiunea incriminată. ”

Un alt comportament, reproșat procurorului ***** ca abatere disciplinară, constă în purtarea unor discuții la telefon, precum și în biroul de serviciu cu învinuitul ***** A., în privința căruia era eliberat mandat de arest, fără a întreprinde măsuri concrete pentru reținerea acestuia.

La 26.05.2020 în cauza penală nr. ***** a fost pus sub învinuire și reținut cet. ***** , acțiunile lui fiind calificate în temeiul art. art. 42, 47, 217¹ alin. (4) lit. b), d), art. art. 42, 47, 248 alin. (5) lit. b), art. art. 42, 47, 284 alin. (1) Cod penal. La 28.05.2020, prin încheierea judecătorului de instrucție a fost respins demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive - arestul în privința lui ***** , încheierea în cauză a fost contestată de către procuror la Curtea de Apel Chișinău. În ședința din 10.06.2020, la care a fost prezent și procurorul ***** , Curtea de Apel a admis recursul procurorului și a emis o decizie irevocabilă, prin care a dispus aplicarea arestului pe un termen de 30 de zile învinuitului ***** , termenul urmând a fi calculat de la data reținerii acestuia. În dispozitivul mandatului de arestare, eliberat la 10.06.2020 pe numele lui ***** , instanța menționează: „A expedia mandatul pentru executare procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, ***** și Penitenciarului nr. 13”.

Deși cunoștea că în privința cet. ***** la 10.06.2020 a fost emisă o decizie irevocabilă privind arestarea preventivă, pe care procurorul ***** urma să o pună în executare, la data de 21.06.2020 ultimul a purtat cu acesta convorbiri telefonice, în care l-a convins să se prezinte la 22.06.2020 în biroul de serviciu de la sediul PCCOCS pentru o discuție. La 22.06.2020 procurorul ***** a purtat discuții cu

***** în biroul de serviciu. În spațiul public sunt plasate înregistrările discuțiilor dintre procurorul ***** și *****, atât cea telefonică din 21.06.2020, cât și cea de la birou din 22.07.2020. În ședința CSP procurorul ***** a recunoscut că convorbirea telefonică plasată în spațiul public este anume cea pe care a purtat-o la 21.06.2020 cu *****.

La 30.06.2020 procurorul ***** a participat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana în ședința de examinare a cererii avocatului în interesele lui *****, cu privire la înlocuirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în una mai blândă. Chiar dacă ***** era și el prezent la ședință, nu au fost întreprinse măsuri reale pentru punerea în aplicare a mandatului de arestare a acestuia. Prin încheierea instanței din 30.06.2020 cererea avocatului privind înlocuirea măsurii preventive a fost respinsă, în partea descriptivă a încheierii se menționează: „La rândul său procurorul a informat...că procesul-verbal de reținere a lui ***** a fost întocmit înainte de ședința de judecată, și urmează să se prezinte necondiționat în fața organelor de drept...”

Este reproșabil faptul că procurorul de caz purta discuții în afara contextului procesual-penal cu o persoană aflată în libertate, în privința căreia exista un mandat de arest definitiv, la pronunțarea căruia procurorul a fost prezent, mandat, care a fost eliberat în temeiul unor acte procedurale (demers privind aplicarea arestului și recurs împotriva încheierii privind respingerea acestui demers), pe care procurorul însuși le-a întocmit și le-a susținut în instanță.

Astfel, conchide autoritatea publică pîrîită că, procurorul ***** a încălcat toate prevederile legale pre-citate. Conținutul acestei abateri disciplinare constă în încălcarea standardelor de conduită impuse procurorilor, potrivit obligației prevăzute la art. 6, alin. (3), lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, coroborat cu dispozițiile pct. 6.1.1; 6.1.5; 6.1.6; 6.2.1 și 6.3.1 din Codul de etică al procurorilor.

În condițiile descrise se constată că fapta reproșată procurorului ***** se circumscrie elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. e) din Legea cu privire la Procuratură - încălcarea gravă a legii. Consiliul ține cont de faptul că noțiunea de încălcare gravă a legii este considerată aplicabilă atunci când diligența necesară în desfășurarea unor proceduri este grav încălcată, atunci când nu sunt aplicate chiar și cele mai simple și evidente raționamente și atunci când nu s-a luat în considerare ceea ce ar fi fost evident pentru oricine.

Dimpotrivă, cu o pregătire profesională meritorie și cu asemenea preocupări, procurorul în cauză ar fi trebuit, prin experiența acumulată, să cunoască și să respecte normele legale și deontologice care guvernează această activitate, să respecte obligațiile de corectitudine, de demnitate, impuse unui procuror, inclusiv respectul pentru un act judiciar irevocabil, pe care l-a susținut.

Indică că, forma de vinovăție este cea a intenției, procurorul realizând că încalcă regulile și principiile care guvernează activitatea sa și prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție, acceptă eventualitatea producerii consecințelor.

Conchide CSP că, actul administrativ individual defavorabil contestat, a fost emis cu respectarea dreptului discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, fiind luate în considerare toate faptele relevante, fiind respectate limitele legale ale dreptului discreționar, iar dreptul discreționar fiind exercitat conform scopului acordat prin lege.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/21 din 01.04.2021, emisă în privința procurorului ***** și prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură și s-a aplicat sancțiune disciplinară - mustrare, corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 Cod administrativ, actul administrativ contestat fiind motivat, concluzia Consiliului Superior al Procurorilor în privința procurorului ***** de a aplica constatarea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și e) din Legea cu privire la Procuratura și a aplica sancțiune disciplinară - mustrare, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la materialele dosarului.

Prin urmare, consideră că în speță nu se regăsesc careva temeiuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ individual contestat - Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-39/21 din 01.04.2021, emisă în privința procurorului *****, aceasta fiind emisă cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluționării cauzei disciplinare și stabilit aplicarea corectă a normelor materiale.

Astfel menționează că, argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Solicită partea pârîtă respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de ***** ca fiind neîntemeiată.

Explicațiile participantilor la proces prezentate în cadrul ședinței de judecată:

Reclamantul *****, în ședința de judecată a susținut integral argumentele indicate în cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul părții pârâte – Consiliul Superior al Procurorilor, Găinaru Iulian – în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele expuse în referința depusă, a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Motivele hotărîrii:

Acțiunea înaintată de ***** este admisibilă, dar neîntemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii înaintate de Volcovschi Ion:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 2. Reglementarea raporturilor administrative

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Articolul 3. Scopul legislației administrative

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Completul judiciar atestă că actul administrativ contestat de reclamant-hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/2021 din 01.04.2021, cu privire la examinarea contestației împotriva hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, adoptată în privința procurorului ***** inclusiv și opinia separată expusă în temeiul art. 74 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură, este un act defavorabil reclamantului, în temeiul acesteia, a

fost recunoscut vinovat procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, *****, de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - mustrare.

Articolul 17. Dreptul vătămat

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. Accesul liber la justiție

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189. Înaintarea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale **Consiliului Superior al Procurorilor**, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

În temeiul normei enunțate se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform **art.163 lit.c) din Codul administrativ**, procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Articolul 79 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 coroborat cu **art. 191 Cod administrativ**, prevede contestarea nemijlocită a hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor la Curtea de Apel Chișinău de către persoana vătămată într-un drept al său.

Potrivit **art. 208 alin. (1) lit. b) Cod administrativ**, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede

altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

În speță, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/2021 din **01.04.2021**, cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, a fost contestată la data de **30.04.2021**.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Reieșind din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare, or, ultimul solicită anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/2021 din 01.04.2021, cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, adoptată în privința procurorului ***** inclusiv și opinia separată expusă în temeiul art. 74 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, **dacă legea nu prevede altfel**. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, **dacă legea nu prevede procedura prealabilă**.

Ținând cont de prevederile art. 163 lit. c), art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că acțiunea în contencios administrativ depusă de *****avel, este exceptată de la respectarea procedurii prealabile și a fost depusă cu respectarea termenului legal stabilit, considerent din care se va expune în continuare asupra fondului acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii:

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform art. 225 Cod administrativ, (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu raportare la litigiul dedus judecătii, relevante speței sunt următoarele prevederi legale:

Constituția RM:

Articolul 124 Procuratura

(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile Procuraturii sînt exercitate de procurori.

(3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.

Articolul 125. Procurorul

(1) Procurorul General este numit în funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, pentru un mandat de 7 ani, care nu poate fi reînnoit.

(3) Numirea, transferarea, promovarea și demiterea procurorilor ierarhic inferiori se efectuează de către Procurorul General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 125¹, Consiliul Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

(3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

(4) Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege.

Aici, Completul judiciar va specifica că, Consiliului Superior al Procurorilor este un organ competent de examinare a cazului disciplinar și de a aplica măsuri disciplinare față de procurori.

Prevederi relevante a Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, sunt următoarele:

Articolul 2. Procurorul

Procurorul este persoana cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte

legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și este numit în această funcție în modul prevăzut de prezenta lege.

Articolul 36. Răspunderea disciplinară

(1) Procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu.

(2) Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art.38¹.

Articolul 37. Principiile procedurii disciplinare privind procurorii

Procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile:

- a) legalității;
- b) respectării independenței decizionale a procurorului;
- c) echității;
- d) proporționalității sancțiunii cu abaterea disciplinară comisă;
- e) transparenței.

Articolul 38. Abaterile disciplinare

Constituie abatere disciplinară: a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu; e) încălcarea gravă a legii;

Articolul 51. Hotărîrea privind cauza disciplinară

(1) După examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărîri: a) privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare;

Articolul 70. Competența Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: f) examinează contestațiile împotriva hotărîrilor luate de colegiile sale.

Articolul 86. Examinarea contestațiilor împotriva hotărîrilor colegiilor

(3) În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: b) casarea hotărîrii contestate și adoptarea unei noi hotărîri prin care se soluționează cauza.

Prevederi relevante a Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor aprobat prin Hotărîrea CSP nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, sunt următoarele:

9.10 În baza contestațiilor împotriva hotărîrii Colegiului de disciplină și etică, Consiliul reexaminează cauza disciplinară, fără a se limita la temeiurile și motivele din contestație. Reexaminarea cauzei disciplinare se examinează în următoarea consecutivitate: a) anunțarea examinării contestației; b) examinarea situațiilor de recuzare și abținere; c) prezentarea esenței cauzei de către membrul raportor sau de către un alt membru al Consiliului; d) audierea autorului contestației urmată de celelalte părți. În cazul în care contestația a fost depusă și de către Inspecție și/sau autorul sesizării, procurorul este audiat ultimul. e) întrebările membrilor

Consiliului adresate părților după audierea tuturor părților; f) deliberarea; g) pronunțarea hotărârii.

9.11 În urma examinării contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, Consiliul decide: b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

Prevederi relevante a Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin hotărârile: nr.12-13/17 din 24.01.2017, nr.1-40/2020 din 28.05.2020, sunt următoarele:

81. După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele factice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău apreciază ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** avel din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit materialelor dosarului administrativ se atestă că, la Consiliul Superior al Procurorilor au fost înregistrate sesizările procurorilor-șefi interimari ai Secției control ai activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale ***** din 13.10.2020 și ***** din 05.11.2020, care au fost conexe într-o singură procedură, în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, *****.

Potrivit sesizărilor înaintate de procurorii-șefi ***** și ***** , în temeiul adresărilor cet. ***** și ***** și informației publicate în ziarul „Gazeta de Chișinău”, cu genericul „Greșeala procurorului Vinițchi”, în urma verificării materialelor cauzelor penale nr. ***** și ***** , investigate de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, s-a stabilit că: „*procurorul ***** a admis încălcări în cadrul cauzelor penale nr. ***** și nr. *****.*”

*Prin raportul inspectorului Inspecției procurorilor, ***** , din 10.12.2020, căruia i-a fost repartizată sesizarea privind abaterea disciplinară împotriva procurorului numit supra, materialele cauzei disciplinare au fost transmise Colegiului de disciplină și etică, fiind stabilite temeuri de tragere la răspundere disciplinară, conform prevederilor art. 49 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea cu privire la Procuratură, pct. 11.1 lit. c) al Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare al Inspecției procurorilor.*

În cadrul verificării sesizării s-a stabilit că, urmărirea penală în cauza penală nr. ***** a fost pornită la 24.08.2017 de SUP IP a Direcției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi Penale: „*****, aflându-se la intersecția străzilor Albișoara cu str. Vasile Alecsandri mun Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul comercializării unor persoane terțe a obținut de la cet. ***** un set de bijuterii din aur și pietre prețioase la prețul de 20 000 euro, care conform cursului de schimb stabilit de Banca Națională a Moldovei constituie 425 400 lei, după care a însușit bunurile dobândite. Ulterior, la 17.01.2018, aflându-se pe *****, mun Chișinău, urmărind același scop, sub pretextul restituirii bijuteriilor însușite anterior, a obținut de la cet. ***** bani în sumă de 15000 euro care conform cursului de schimb stabilit de Banca Națională a Moldovei constituie 320 550 lei pe care i-a însușit, astfel cauzându-i cet. ***** prejudiciu material în sumă totală de 745 950 lei, ce constituie proporții deosebit de mari”.

La 29.05,2019, prin ordonanța Procurorului General interimar Dumitru Robu, cauza penală a fost retrasă de la organul de urmărire penală al IP Rîșcani și transmisă pentru exercitarea urmăririi penale în continuare PCCOCS.

În perioada anilor 2018-noiembrie 2019 la cauza penală au fost conexe 7 cauze penale.

La 13.11 .2019, procurorul Tudor Bordan a disjuns din cauza penală nr. *****, materialele în privința lui ***** cu referire la învinuirea acestuia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 217¹ alin.(4), lit.b), d), și art. 42 alin.(3), art. 46, art. 248 alin.(5) lit. b) Cod penal și a cet. ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4), lit.b), d) Cod penal cu atribuirea nr.2019670259.

La 26.11.2019, în cauza penală nr.2019670259 a fost întocmit rechizitoriul de învinuire al lui ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin. (4), lit.b), d), și art. 42 alm.(3), art. 46, art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal și în privința lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit.b), d) Cod penal și remisă pentru examinare în fond la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, unde în prezent se examinează.

În perioada decembrie 2019 - august 2020 au fost pornite și conexe de procurorul P. Vinițchi la cauza penală nr.***** următoarele cauze penale: nr.2019670308, pornită la 23.12.2019, în baza art 190 alin.(5) Cod penal; nr.***** pornită la 27.12.2019, în baza art. 290 alin.(l) Cod penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în baza art. art.11; 12; 47; 186 alin.(5) Cod penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în baza art. art.11; 12; 47; 188 alin.(5) Cod penal; nr.*****, pornită la 15.01.2020, în baza art. art.47, 248 alin.(5) lit.b) Cod penal; nr.*****, pornită la 28.02.2020, în baza art. art.47,190 alin.(5) Cod penal;

domiciliu. Atât ordonanța, cât și demersul procurorului de aplicare a măsurilor preventive în privința lui *** lipsesc la cauză.**

La 10.02.2020, 09.03.2020, au fost înregistrate demersuri privind prelungirea măsurii preventive arestul la domiciliu aplicat lui ***** Prin încheierea judecătorului din 14.02.2020 și 13.03.2020, a fost prelungit arestul la domiciliu cu 30 zile, consecutiv (deși la cauza penală este anexat doar copia mandatului judecătoresc din 13.03.2020).

La 13.04.2020, ***** înaintează demers privind înlocuirea măsurii preventive arestul la domiciliu în liberare provizorie sub control judiciar în privința lui *****

Totodată s-a stabilit că, la data de 16.01,2020, procurorul ***** dispune reținerea cet. ***** fiind întocmit proces verbal de reținere. La 17.01.2020, în cancelaria judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost înregistrat demersul procurorului ***** prin care a solicitat : "...să fie emisă încheierea de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile în privința învinuitului *****..." deși în privința numitului era aplicată măsura preventivă arestul la domiciliu.

Altă informație privind hotărârea adoptată pe marginea demersului dat la cauza penală lipsește.

De asemenea, s-a stabilit că, în unele cazuri, fără careva probe verosimile au fost efectuate acțiuni procesuale - percheziții la domiciliul cet. ***** și *****.

Astfel, la 09.07.2020, procurorul ***** prin ordonanță a dispus efectuarea percheziției în cadrul cauzei penale nr. ***** la dom. cet. ***** Ca temei a servit raportul ofițerului superior de investigații al INI al IGP Victor Papuc din 30.06.2020, care a solicitat efectuarea percheziției la domiciliul cet. ***** , motivând prin faptul că: "...potrivit analizei datelor cu caracter special de investigații și a acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit complicități învinuitului ***** , la comiterea infracțiunii în cauză, unui dintre care s-a dovedit a fi: *****..." Alte probe care ar confirma implicarea cet. ***** la raport nu au fost anexate.

Prin încheierea judecătorului de instrucție, ***** a fost dispusă efectuarea percheziției, fiind emis mandat judecătoresc. În cadrul percheziției efectuate, careva bunuri indicate în ordonanța procurorului nu au fost depistate. Cu toate acestea, la 09.07.2020, procurorul ***** a emis ordonanța de reținere a cet. ***** , fiind audiată în calitate de bănuită. Tot la 09.07.2020 (deși ordonanța este datată cu 09.07.2019), cet. ***** i-a fost înaintată învinuirea, în baza art. 190 alin.(5) Cod penal. La 10.07.2020 procurorul ***** a înaintat demers privind aplicarea în privința numitei a măsurii preventive - arestul preventiv.

*Astfel, în lipsa probelor care dovedesc vinovăția cet. *****, în comiterea infracțiunii, procurorul *****, ilegal a înaintat demers instanței de judecată privind aplicarea în privința numitei a măsurii preventive arestul.*

*Prin încheierea judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, *****, din 10.07.2020, a fost respins integral demersul procurorului, indicându-se că: "... materialele anexate în calitate de probe nu dovedesc participarea cet. ***** la săvârșirea infracțiunii incriminate". La fel, s-a stabilit că, la 28.07.2020 procurorul ***** a dispus efectuarea măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor (în baza art. 132/4 alin. (3) CPP) în privința cet. *****.*

Ca temei a servit raportul ofițerului de investigații a INI al IGP, Timur Cîșlari, din 28.07.2020, prin care a solicitat pornirea procedurii de autorizare a măsurii speciale, în mod de urgență.

În cadrul acțiunii preconizate, a fost întocmit procesul - verbal privind instalarea mijloacelor tehnice modeme, inclusiv de mijloace speciale, pentru obținerea în secret a informației pentru înregistrarea și fixarea comunicărilor din 28.07.2020.

După efectuarea măsurii, a fost întocmit procesul - verbal de consemnare și certificare a măsurii speciale de investigații: interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor în privința lui Bîmaz Marin din 29.07.2020.

*La 29.07.2020, procurorul ***** a considerat pertinente datele acumulate în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații.*

*La materialele cauzei penale este anexat demersul procurorului ***** din 29.07.2020, prin care se solicită confirmarea respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații și totodată solicită autorizarea efectuării acestei măsuri.*

Alte informații referitor la înregistrarea prezentului demers în cancelaria Judecătoriei, precum și hotărârea adoptată de către judecătorul de instrucție în legătură cu efectuarea acestei măsuri, nu se regăsesc la cauza penală.

*La fel, s-a constatat că, în privința lui *****, *****, ***** a fost modificat de câteva ori actul de acuzare.*

*Analizând actele de învinuire, s-a constatat că, ordonanțele din 09.07.2020 privind punerea sub învinuire a lui *****, precum și cele din 11.07.2020 în privința lui ***** și *****, emise de procurorul *****, nu corespund cerințelor prevăzute de art.281 din Codul procedură penală, nefiind indicate unele elemente care formează actul de acuzare.*

Astfel, conținutul ordonanțelor sunt identice, fiind înlocuită doar persoana pusă sub învinuire, fără a se specifica rolul fiecăruia la săvârșirea infracțiunilor. De asemenea, în ordonanță nu sunt specificate semnele calificative pentru

încadrarea juridica a faptelor, modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunilor, bunurile sustrase, cât și valoarea acestora în parte.

Urmare a verificării cauzei penale se constată caracterul îndelungat al urmăririi penale, aceasta efectuându-se de mai mult de trei ani.

Materialele cauzei penale sunt haotic repartizate, fără a fi structurate într-o ordine cronologică, lipsesc acte procesuale prin care s-a solicitat dispunerea, autorizarea acțiunilor de urmărire penală.

Neasigurarea caracterului complet al investigațiilor și cercetării sub toate aspectele a circumstanțelor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, a determinat formularea unor învinuiri cu conținut general și neclar, fapt neadmisibil, specificat în art.6 paragraful 1, 3 lit. a) și b) din Convenția Europeană pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, conform căroră, orice acuzație trebuie să fie clară și concretă, astfel încât acuzatul să-și poată pregăti eficient apărarea.

*În privința învinuiților *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, etc. până la moment nu este adoptată o soluție prevăzută de art.291 alin.(1) și alin.(2) din Codul de procedură penală.*

*De, asemenea se atestă încălcarea de către ***** a prevederilor art.132⁴ alin.(3) din Codul de procedură penală la efectuarea măsurii speciale de investigații în privința cet. *****, dispunerea și efectuarea perchezițiilor la domiciliul *****, A.Osadcii, în lipsa unor probe verosimile ce ar indica participarea acestora în comun cu *****, *****, ***** la săvârșirea infracțiunilor, precum și înaintarea repetată a demersului privind aplicarea măsurii de reprimare arestul în privința lui Gh. *****, deși în privința numitului era aplicată măsura preventivă arestul la domiciliu.”*

*Potrivit sesizării procurorului-șef interimar Secție control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, la 19.08.2020 prin rezoluția Procurorului General a fost inițiat un control de serviciu pe marginea informației publicate în ziarul "Gazeta de Chișinău", cu genericul "Greșeala procurorului Vinițchi", privind pretinsele ilegalități admise la efectuarea acțiunilor de urmărire penală și acțiuni coruptibile comise în privința cet. Anton ***** comise de către procurorul *****.*

*„Urmărirea penală în cauza penală nr. ***** a fost disjunsă la 09.01.2020, din cauza penală nr. ***** privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.284 alin.(1) și art. 42, 47, 217/1 alin.(4) lit. b), d) Cod penal de către Onică Sergiu și art. 217/1 alin(4) lit b), d, art.47, 248 alin.(5) lit. b) și art. 284 alin.(1) Cod penal de către membrii asociației (organizației) criminale.*

*La cauza penală nr. ***** au fost conexate următoarele cauze: nr. 2020678003; nr.*****; nr.*****; (fiind conexate: nr. *****, *****, *****.*

nr. *****, nr. *****, nr. *****, *****); nr. *****, nr. ***** (fiind conexe nr. *****, nr. *****).

În perioada lunilor decembrie 2019 - august 2020, efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. ***** a fost dispusă unui grup de procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații din cadrul INI al IGP.

Conducerea grupului de urmărire penală, prin ordonanța procurorului - șef interimar al PCCOCS, Ion Caracuian din 26.12.2019 a fost dispusă procurorului delegat *****. Ulterior, componența grupului de lucru a fost modificată prin ordonanțele din 09.01.2020; 15.01.2020, 27.03.2020, 20.05.2020. În acest interval de timp, conducător al grupului de lucru a fost numit *****.

Urmare verificării cauzei penale s-a constatat ca, materialele cauzei penale sânt haotic repartizate, fără a fi structurate într-o ordine cronologică, motiv pentru care este dificil de stabilit toate acțiunile procesuale dispuse, prelungite, precum și efectuate.

Mai mult, în cazul constatării unei sau mai multe circumstanțe, care denotă conexitatea prevăzută de art. 42 alin. (3) din Codul de procedură penală, adică necesitatea legală de a efectua urmărirea penală într-un singur proces, procurorul dispune conexarea cauzelor în ordinea art. 279¹ din Codul de procedură penală, iar cauzei conexe i se atribuie numărul de ordine al cauzei începute mai devreme, adică a cauzei penale de bază.

În cadrul cauzei penale specificate supra, procurorul *****, contrar prevederilor art. 279 din Codul de procedură penală, a conexas toate cauzele penale începute anterior la o cauză penală recent pornită (nr. *****).

În partea ce ține de actul de învinuire înaintat lui Anton ***** la 26 mai 2020, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 47, 217/1 alin.(4) lit. b), d) art. 42, 47, 248 alin. (5) Cod penal, acesta nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 din Codul de procedură penală, nefiind indicate unele elemente care formează actul de acuzare.

Astfel, din conținutul ordonanței nu este clar, care este rolul nemijlocit a învinuitului la comiterea infracțiunilor imputate, circumstanțele comiterii infracțiunilor fiind descrise la general.

Totodată, unele din faptele incriminate lui Anton ***** de către procurorul ***** și remise pentru examinare instanței de judecată, în cauza penală nr. 2018670088 (disjunsă din materialele cauzei penale nr. 201.5790141 la 28.03.2018), în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 47, 217/1 alin.(4) lit. b), d) art. 47, 248 alin.(5) lit. b), d), art. 284 alin.(1) din Codul penal, se regăsesc în actul de învinuire înaintat de procurorul ***** la 26.05.2020: „...în ianuarie 2014, *****, l-a atras în calitate de șofer pe Chirii Goncearov, ...care cu automobilul de model "Volkswagen Sharan , cu n/î ABZJ 99, a transportat din Spania substanța narcotică cu masa totală de 46 kg515 grame în direcția spre

Federația Rusă. ...La trecerea frontierei vamale din Letonia în Federația Rusă, la postul vamal "MAPP Buraciki", raionul Sebejskii, au fost depistate și ridicate drogurile...".

*De asemenea, prin ordonanța procurorului ***** din 18.06.2020, Toma Ig., a fost pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 284 alin.(1) Cod penal - participația la crearea sau conducerea unei organizații criminale, adică întemeierea unei astfel de organizații și organizarea activității ei, fie căutarea și angajarea de membri în organizația criminală, fie ținerea de adunări ale membrilor ei, fie crearea de fonduri bănești și de altă natură pentru susținerea lor financiară și a activității criminale a organizației, fie înzestrarea organizației criminale cu arme și instrumente pentru săvârșirea de infracțiuni, fie organizarea culegerii de informații despre potențialele victime și despre activitatea organelor de drept, fie coordonarea planurilor și acțiunilor criminale cu alte organizații și grupuri criminale sau infractori aparte din țară și din străinătate; art.42, 47, 217¹ alin. (4) lit. b), d) din Codul penal — circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea drogurilor în scop înstrăinare, săvârșită de către o organizație criminală, în proporții deosebit de mari, precum și art. 42, 47, 248 alin. (3) lit. b) Cod penal - contrabanda, adică organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșită de către o organizație criminală.*

*Analizând actul de învinuire, s-a constatat că, ordonanța din 18.06.2020 privind punerea sub învinuire a lui Toma Ig., emisă de procurorul ***** nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 281 din Codul de procedură penală, nefiind indicate unele elemente care formează actul de acuzare.*

Astfel, din conținutul ordonanței nu este clar care este rolul nemijlocit a învinuitului Toma Ig. la comiterea infracțiunilor imputate, prin care acțiuni a contribuit/participat la crearea sau conducerea unei organizații criminale.

De asemenea, se constată că unele fapte încriminate învinuitului Toma I. greșit au fost încadrate de către organul de urmărire penală prin prisma comiterii infracțiunii prevăzute de art. art.42,47,248 alin.(5) lit. b) din Codul penal.

Astfel, potrivit ordonanței, Toma Ig. aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari în scop de înstrăinare, pentru a obține un profit material ilicit acționând de comun acord și împreună cu conducătorii organizației criminale date..., în scopul comercializării ilegale a drogurilor și obținerii unui profit ilicit au organizat o livrare ilicită de droguri de tip cannabis, prin contrabandă, din Regatul Spaniei, tranzitând alte state ale Uniunii Europene, cu masa totală de kg

833,3 gr., pe care au transportat-o în circumstanțe nestabilite în regiunea Moscova Federația Rusă pentru înstrăinare....

Necătând că, unul din elementele specifice contrabandei constituie organizarea trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor, acest fapt în cazul menționat nu a fost constatat - potrivit ordonanței de punere sub învinuire drogurile au fost livrate și tranzitate, ocolindu-se frontiera vamală a Republicii Moldova și încriminarea pe acest capăt de acuzare este ilegală.

La fel, s-a procedat în cazul episoadelor privind livrarea a 122 kg 959,1 gr. din Regatul Spaniei în Federația Rusă, regiunea Breansc la 08.03.2017 livrării în Federația Rusă a 70 kg 236,4 gr. hașiș la 08.03.2017, livrării la 14.06.2017 a 35 kg. 004,02 gr. hașiș din Regatul Spaniei în Federația Rusă, tranzitând Republica Polonia, Republica Lituania, Republica Belarus.

*Din afirmațiile lui ***** A. rezultă că, la data de 21 iunie 2020, procurorul *****. a purtat discuții telefonice cu acesta, iar în ziua următoare ***** A. s-a prezentat la PCCOCS, unde s-a întâlnit cu *****. **Deși în privința lui Anton ***** era aplicată măsura preventivă arestul, procurorul *****. nu a întreprins nici o măsură pentru a-1 reține în ziua de 22 iunie 2020 și nici la 30 iunie 2020, când în ședința de judecată s-a examinat cererea avocatului Maxim Chișcă cu privire la înlocuirea măsurii preventive sub formă de arest în una mai blândă.***

*În cadrul controlului, s-a constatat că Procuratura Anticorupție a examinat faptele invocate în cadrul procesului penal nr. 109 pr/20 pornit la 04.09.2020, pornit în baza plângerii învinuitului Anton ***** , privind extorcarea și obținerea de la numitul a mijloacelor bănești de către procurorul în PCCOCS ***** , și dat fiind faptul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, a fost adoptată la 03.10.2020 ordonanța de neîncepere a urmăririi penale.*

Prin comportamentul său, manifestat în purtarea unor discuții telefonice cu învinuitul A. ** , neîntreprinderea măsurilor în vederea reținerii acestuia, procurorul *****. a încălcat cerințele Codului de etică al procurorilor.***

Urmare verificării cauzei penale se constată caracterul îndelungat al urmăririi penale, aceasta efectuându-se de mai mult de cinci ani. Totodată se atestă o neclaritate la conexarea și disjungerea cauzelor penale, contrar prevederilor Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, aprobat prin Ordinul comun nr. 121/254, 286-0/95 din 18.07.2008.

Neasigurarea caracterului complet al investigațiilor și cercetării sub toate aspectele a circumstanțelor care au importanța pentru justa soluționare a cauzei, a determinat formularea unor învinuiri cu conținut general și neclar, fapt neadmisibil, specificat în art.6 paragraful 1, 3 lit. a) și b) din Convenția Europeană pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, conform

cărora, orice acuzație trebuie să fie clară și concretă, astfel încât acuzatul să-și poată pregăti eficient apărarea.

Ordonanțele de punere sub învinuire sunt formale și poartă un caracter general, nu conțin toate elementele obligatorii, în corespundere cu prevederile art.281 din Codul de procedură penală.

*De, asemenea se atestă încălcarea de către ***** a prevederilor art.22 alin.(1) din Codul de procedură penală, la înaintarea învinuirii eet. A. *****, potrivit cărora nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța de judecată de mai multe ori pentru aceiași faptă, precum și încadrarea juridică ilegală a acțiunilor săvârșite de Toma Ig.”*

Prin hotărârea nr.3-151/2020 din 30.12.2020, Colegiul de disciplină și etică a dispus încetarea cauzei disciplinare pornite de către Inspekția procurorilor în baza sesizării procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, aferent informațiilor publicate în mass-media, în cauza penală nr.*****, precum și sesizării procurorului șef-interimar al Secției control al activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret a Procuraturii Generale *****, aferent adresărilor învinuitelor ***** și ***** în cauza penală nr.*****, în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău *****, pentru comiterea în cadrul efectuării urmăririi penale în cauzele menționate a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, deoarece nu a constatat aceste abateri disciplinare.

Prin hotărârea din 01.04.2021, Consiliului Superior al Procurorilor s-a decis admiterea contestației menționate, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3- 151/2020 din 30.12.2020, emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată *****, a adoptat o nouă hotărâre prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură și a dispus aplicarea în privința acestuia a sancțiunii disciplinare – muștrare.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ține să menționeze că, regimul juridic al procurorilor include și problema răspunderii acestora, a cărei menire trebuie să conștina în reprimarea greșelilor comise de ei.

Prin intermediul răspunderii, se realizează atât scopul preventiv cât și cel sancționator.

Legea cu privire la Procuratură al Republicii Moldova cât și legislația internațională reglementează că procurorul indiferent de funcția sa, trebuie să-și ducă la bun sfârșit atribuțiile, nu pentru că așa i se impune, ci fiindcă e convins că ele reprezintă rostul său profesional. Pentru el nu există valoare mai importantă

decât îndeplinirea, cu o convingere reușită din înțelegerea rațională a fenomenelor, a sarcinilor sale.

În conformitate cu dispozițiile art.125¹ din Constituție, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. Din interpretarea normelor evocate, Consiliului îi revine atribuția de a veghea modul de aplicare a garanțiilor în privința procurorilor, inclusiv cele specifice procedurilor disciplinare, astfel ca să nu le fie afectate independența și imparțialitatea în exercitarea atribuțiilor.

În același sens, Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE), în Avizul nr.9 (2014) privind normele și principiile europene referitoare la procurori, a statuat că statele ar trebui să ia măsuri pentru a se asigura că procedurile disciplinare pentru procurori sunt reglementate prin lege și să garanteze o evaluare și decizii corecte și obiective, supuse unui control independent și imparțial. Astfel, răspunderea procurorilor poate fi compatibilă cu principiul independenței, însă doar dacă este antrenată în strictă conformitate cu legea. Independența procurorilor cuprinde și libertatea profesională de a interpreta legea, de a analiza faptele și de a aprecia probele în fiecare caz în parte. Or, raționamentul logico-juridic al procurorului la instrumentarea unei cauze nu poate constitui obiect al verificării disciplinare.

Prin urmare, la examinarea cauzei disciplinare în privința procurorului *****, urmează a fi clarificat dacă s-au admis încălcări ale normelor de drept material și procedural, imputabile procurorului.

Completul judiciar reține că potrivit art.6 alin. (3) lit. a), c) din Legea cu privire la Procuratură, nr. 3 din 25.02.2016, (3) Procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

Este incontestabil că principiul independenței procesuale a procurorului reprezintă un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil. Totuși, acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența procurorilor nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta fiind o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii, normă care este susținută de standardele internaționale și se regăsește în pct.6.2.1 din Codul de Etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016, potrivit căruia procurorul trebuie să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție. Independența nu este un

privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate.

Potrivit pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.4 din Codul de etică al procurorilor, procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, practica judiciară și jurisprudența CEDO, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor; să respecte prezumția nevinovăției; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice.

În lumina tuturor elementelor ce constituie principiul independenței procurorilor, luând în considerație profunzimea acestor prevederi, trebuie menționat că substanța actului de justiție înseamnă mai mult decât simpla întrunire a condițiilor de formă pentru realizarea procedurilor juridice, or, subiecții abilitați cu aplicarea în concret a legii au obligația de a examina cazurile într-o manieră complexă, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

Astfel procurorul ***** avea sarcina prescrisă de lege, de a contribui la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.

Principiul legalității, constituie o componentă fundamentală a statului de drept, vizează necesitatea ca autoritățile publice, în speță - procurorul, să își exercite corect și obiectiv întreg spectrul de atribuții legate de măsurile speciale de investigații, fără să le rezume simplificat doar la depunerea demersului și obținerea autorizației din partea judecătorului de instrucție.

Este relevant a fi menționat și faptul că, deși obiectul art.8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale îl constituie protecția persoanei împotriva unei imixțiuni arbitrare din partea autorităților publice, aceasta nu înseamnă că statul are doar obligații negative, de a se abține de la asemenea ingerințe. Jurisprudența Curții europene a drepturilor omului, care a estimat că substanța art.8 produce și obligații pozitive inerente cu privire la respectarea efectivă a valorilor protejate prin Convenție: ”...[Articolul 8] nu se limitează în a ordona Statului să se abțină de la asemenea ingerințe: la acest angajament mai degrabă negativ se pot adăuga obligațiunile pozitive inerente cu privire la respectarea efectivă a vieții private sau de familie” (X & Y v. Olanda, 26.03.1985, pct.23).

Completul judiciar reține că, regimul juridic al activității procurorilor include și problema răspunderii acestora, a cărei menire trebuie să conștine în reprimarea greșelilor comise de ei, iar prin intermediul răspunderii, se realizează atât scopul preventiv cât și cel sancționator.

În speța în cauză, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu

diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr.***** și *****.

Este evident că efectuarea urmăririi penale reprezintă o competență a procurorului, care se exercită inclusiv în baza principiului independenței procesuale și Consiliul Superior al Procurorilor la emiterea actului administrativ contestat nu s-a substituit unei instanțe de judecată și nu a analizat temeinicia sau legalitatea depunerii demersurilor de autorizare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice. În hotărârea sa, Consiliul Superior al Procurorilor nu a contestat principiul independenței procesuale a procurorului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă manifestarea independenței în activitate nicidecum nu înseamnă să se procedeze conform voinței arbitrare, ci să se procedeze așa cum prevede norma de drept.

Instanța de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor procurorului ***** la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale. Or, analizând cauza disciplinară, Consiliul Superior al Procurorilor nu a făcut calificări juridice, nu s-a expus pe fond referitor la actele procesual-penale adoptate de procurorul *****, deoarece relevanța și temeinicia acestora se verifică în ordinea ierarhică și/sau judiciară.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/21 din 01.04.2021, emisă în privința procurorului ***** și prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură și s-a aplicat sancțiune disciplinară - mustrare, corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 Cod administrativ, actul administrativ contestat fiind motivat, concluzia Consiliului Superior al Procurorilor în privința procurorului ***** de a aplica constatarea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și e) din Legea cu privire la Procuratura și a aplica sancțiune disciplinară - mustrare, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la materialele dosarului.

Astfel argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

În hotărârea adoptată la 01.04.2021 în privința procurorului ***** , Consiliul Superior al Procurorilor a descris capetele de acuzare disciplinară, a analizat dovezile administrate privind faptele imputate acestuia, a argumentat fiecare dintre

concluziile formulate cu referire la această speță și a expus raționamentele detaliate privind toate elementele abaterilor disciplinare în sarcina procurorului *****.

Concomitent, în hotărârea criticată au fost analizate inclusiv și argumentele procurorului vizat, poziția sa cu privire la materialele cauzei disciplinare, oferindu-se răspuns la toate alegațiile notate de către ***** pentru a se asigura garanțiile procesului echitabil.

Astfel, Completul judiciar reține ca fiind temeinice concluziile expuse de Consiliul Superior al Procurorilor în actul administrativ contestat precum că, învinuirile formulate de către procurorul ***** în cauzele penale menționate, contrar regulilor de procedură, nu conțin date concrete despre obiectele materiale ale infracțiunilor și valoarea fiecăruia, mai cu seamă, când este vorba despre sustrageri și infracțiuni de contrabandă. Obiectele materiale și valoarea fiecăruia nu au fost identificate, iar procurorul de caz operează în ordonanțele de punere sub învinuire cu o presupusă aproximație a sumei prejudiciului. În consecință, temeinic a fost statuat că, în acest caz este încălcată o regulă esențială, potrivit căreia, o acuzație și o condamnare nu pot fi bazate pe presupuneri. Respectiv, comportamentul profesional al procurorului ***** , în partea ce ține de modul în care au fost formulate mai multe ordonanțe de punere sub învinuire, vizate în această procedură disciplinară, nu întrunește condiția calității stabilite de actele normative naționale și internaționale pentru a se alinia cerinței de îndeplinire corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

Pe cale de consecință, CSP a apreciat și calificat corect acțiunile descrise, acestea constituind îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, adică abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură. În speță, procurorul ***** a îndeplinit necorespunzător obligațiile prevăzute în următoarele acte normative: art. 6 alin. (3) lit. a), c) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și pct. 6.1.1, 6.1.4 din Codul de etică al procurorului (adoptat prin Hotărârea Adunării Generale nr. 4 din 27 mai 2016).

Un alt comportament, reproșat procurorului ***** ca abatere disciplinară, constă în purtarea unor discuții la telefon, precum și în biroul de serviciu cu învinuitul ***** A., în privința căruia era eliberat mandat de arest, fără a întreprinde măsuri concrete pentru reținerea acestuia. Pentru a se expune asupra acestui episod, Consiliul Superior al Procurorilor a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept:

„- la 01.02.2019 Procurorul General al Republicii Moldova a preluat urmărirea penală ***** , transmisă în condițiile acordurilor de asistență juridică internațională de către Departamentul de Anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Federației Ruse. Urmăririi penale preluate i-a fost atribuit nr. ***** , iar acțiunile suspectilor au fost calificate în temeiul art. art. 42, 217¹ alin. (4) lit. b), d) art. art. 42, 47, 248

dorința de colaborare, Inspekția procurorilor nu și-a extins acțiunea disciplinară pentru a studia acest aspect și a da apreciere acțiunilor procurorului care a admis o astfel de scurgere de informație, deoarece ea s-a produs după ce a fost sesizat Colegiul de disciplină și etică.);

- din înregistrarea video, făcută la biroul procurorului ***** în timpul conversației cu ***** , se observă că aceasta are loc în prezența mai multor persoane, inclusiv colaboratori de poliție. Cu toate acestea careva acțiuni concrete pentru a fi reținută persoana în privința căreia există mandat de arestare nu au fost întreprinse;

- din conținutul convorbirilor telefonice, înregistrate și plasate în spațiul public, reiese că procurorul ***** îi spune lui ***** că în privința lui este mandat de arest, însă, îi promite că îl va lăsa în libertate, utilizând anumite proceduri prevăzute de lege, și că colaboratorii de poliție nu-l vor reține. Încrederea că acesta nu va fi reținut se datora faptului că A. ***** încă nu fusese anunțat în căutare. Ordonanța privind efectuarea investigațiilor în vederea căutării învinuitului A. ***** a fost emisă de către procurorul P. Vinițchi abia la 23.06.2020, deși acesta dispunea de rapoartele colaboratorilor de poliție din 11.06.2020 care confirmau că A. ***** nu se află la domiciliu. Anume aceste rapoarte au fost anexate la materialele necesare inițierii dosarului de căutare, care real a fost pornit abia la 16.07.2020;

- la 30.06.2020 procurorul ***** a participat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana în ședința de examinare a cererii avocatului în interesele lui ***** , cu privire la înlocuirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în una mai blândă. Chiar dacă ***** era și el prezent la ședință, nu au fost întreprinse măsuri reale pentru punerea în aplicare a mandatului de arestare a acestuia. Prin încheierea instanței din 30.06.2020 cererea avocatului privind înlocuirea măsurii preventive a fost respinsă. În partea descriptivă a încheierii se menționează: „*La rândul său procurorul a informat...că procesul-verbal de reținere a lui ***** a fost întocmit înainte de ședința de judecată, și urmează să se prezinte necondiționat în fața organelor de drept...*” În ședința Consiliului Superior al Procurorilor procurorul ***** a negat că ar fi întocmit proces-verbal de reținere în privința lui ***** la 30.06.2020 și că doar a încercat să implice colaboratorii de poliție, inclusiv cei din escortă, să rețină persoana menționată. Potrivit declarațiilor procurorului vizat, polițiștii din escortă au refuzat reținerea lui ***** A. din lipsa documentelor justificative în acest sens. În consecință, deși instanța a respins cererea de înlocuire a măsurii preventive în privința lui ***** A., acesta nu a fost plasat în arest nici la 30.06.2020. În context, Consiliul reiterează, că la acel moment, mandatul de arestare fusese expediat spre executare procurorului ***** , iar ultimul încă la 23.06.2020 a emis ordonanța privind efectuarea investigațiilor în vederea căutării învinuitului A. *****.”

La capitolul dat Completul judiciar nu poate accepta afirmațiile reclamantului ***** că a procedat în corespundere cu „...*legislația în vigoare, Legea cu privire la secretul de stat, Codul de procedura penala, Legea RM nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigație, Legea RM nr. 105 din 16.05.2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, alte acte normative, inclusiv interdepartamentale și secrete*”. Or, atragerea colaboratorilor confidențiali pentru desfășurarea activității speciale de investigații ține de competența exclusivă a ofițerilor de investigație (art. 15 din Legea privind activitatea specială de investigație) și nu se circumscrie atribuțiilor procurorului (prevăzute la art. 14 din Legea privind activitatea specială de investigație, legislația procesual-penală sau alte acte normative).

În ce privește faptul neexecutării mandatului de arest în privința lui Anton ***** , Completul judiciar menționează că, statul de drept nu este posibil fără respectarea caracterului obligatoriu al hotărârilor judecătorești definitive. Dreptul la un proces echitabil și statul de drept, în general, ar fi lipsite de orice substanță dacă nu se va respecta caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești definitive și acestea nu vor fi executate (*Comisia de la Veneția Raportul privind statul de drept (CDL-AD(2016)007) punctul 107*). Or, executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție (*Hornsby c. Greciei, nr. 18357/91, 19 martie 1997, § 40*). În special, dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână fără efect (*Immobiliare Saffi c. Italiei, nr. 22774/93, 28 iulie 1999, § 63; Șandor c. României, nr. 67289/01, 24 martie 2005, § 23*).

În paragraful 51 din Avizul nr. 13 (2018) "Independența, responsabilitatea și etica procurorilor", CCPE reamintește: „Respectarea statului de drept impune procurorilor, ca și judecătorilor, să respecte cele mai înalte standarde etice și profesionale, atât în exercitarea atribuțiilor lor, cât și în afara lor, permițând astfel societății să aibă încredere în justiție. Procurorii acționează în numele poporului și în interesul public. Prin urmare, ei trebuie să fie întotdeauna integri, să acționeze în conformitate cu legea, în mod echitabil, imparțial și obiectiv, să respecte și să apere drepturile și libertățile fundamentale, inclusiv prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil și principiul egalității armelor, al separării puterilor și al forței obligatorii a hotărârilor judecătorești definitive.”

Potrivit articolului 120 din Constituție, respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești este obligatorie. Respectarea hotărârilor judecătorești se exprimă prin obligativitatea executării acestora. (Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 17.11.2016 § 55).

Și art. 467 CPP prevede că, (1) Hotărârile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sânt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

Astfel, este reproșabil faptul că procurorul de caz purta discuții în afara contextului procesual-penal cu o persoană aflată în libertate, în privința căreia exista un mandat de arest definitiv, la pronunțarea căruia procurorul a fost prezent, mandat, care a fost eliberat în temeiul unor acte procedurale (demers privind aplicarea arestului și recurs împotriva încheierii privind respingerea acestui demers), pe care procurorul însuși le-a întocmit și le-a susținut în instanță. Astfel, procurorul ***** a încălcat toate prevederile legale pre-citate. Conținutul acestei abateri disciplinare constă în încălcarea standardelor de conduită impuse procurorilor, potrivit obligației prevăzute la art. 6, alin. (3), lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, coroborat cu dispozițiile pct. pct. 6.1.1; 6.1.5; 6.1.6; 6.2.1 și 6.3.1 din Codul de etică al procurorilor.

Astfel, potrivit Codului de etică al procurorilor, procurorul trebuie:

6.1.1 să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

6.1.5 să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean;

6.1.6 să se asigure ca procedurile penale să opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției;

6.2.1 să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție.

6.3.1 să respecte cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate pentru a asigura încrederea societății în procuratură;

În circumstanțele expuse este evident că, fapta reproșată procurorului ***** se circumscrie elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. e) din Legea cu privire la Procuratură – încălcarea gravă a legii. Noțiunea de încălcare gravă a legii este considerată aplicabilă atunci când diligența necesară în desfășurarea unor proceduri este grav încălcată, atunci când nu sunt aplicate chiar și cele mai simple și evidente raționamente și atunci când nu s-a luat în considerare ceea ce ar fi fost evident pentru oricine. Prin urmare, procurorul în cauză ar fi trebuit să cunoască și să respecte normele legale și deontologice care guvernează această activitate, să respecte obligațiile de

corectitudine, de demnitate, impuse unui procuror, inclusiv respectul pentru un act judiciar irevocabil, pe care l-a susținut.

Consecința imediată și directă a acestei încălcări este, în sens larg, atingerea adusă relațiilor sociale privitoare la justiție, ca valoare socială ocrotită, dar și înfrângerea principiului privind caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești definitive, care este un pilon important al statului de drept. Comportamentul manifestat este de natură de a induce ideea unei funcționări defectuoase a sistemului procuraturii și a sistemului justiției, în general, cu consecința alterării opiniei publice cu privire la probitatea și corectitudinea pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la un procuror, căruia îi încredințează apărarea drepturilor sale.

Forma de vinovăție este cea a intenției, procurorul realizând că încalcă regulile și principiile care guvernează activitatea sa și prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție, acceptă eventualitatea producerii consecințelor.

În speță, Completul judiciar constată că a fost respectat principiul cercetării prealabile. Sancțiunea disciplinară fiind stabilită doar după ce s-a realizat o cercetare prealabilă a faptelor de săvârșirea căreia este acuzat procurorul.

Reiterînd, Completul judiciar reține că, la caz au fost întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile legii. Or, procurorii sunt autoritățile publice care, în numele societății și în interes public, asigură aplicarea legii în cazul în care încălcarea legii atrage răspunderea penală, luând în considerație atât drepturile persoanei, cât și necesitatea eficienței sistemului justiției penale. O misiune crucială a unui stat democratic modern este de a stabili și a asigura funcționarea unui sistem al justiției penale efectiv.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele reclamantului sunt neîntemeiate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ conchide a respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), art.225 Cod Administrativ, art. 389-390 CPC, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de *****avel către Consiliul Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-39/2021 din 01.04.2021, cu privire la examinarea contestației împotriva hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr.3-151/20 din 30.12.2020, adoptată în privința procurorului ***** inclusiv și opinia separată expusă în

temeiul art. 74 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la procuratură, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărârea poate contestată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,
Judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Negru Veronica

Dașchevici

Grigore